

રસિક સ્તવનાવળી.

ભાગ ૧-૨-૩

પ્રાનઃસ્મરણ, બાતમાઓ, સૈયવદેનો, સ્તવનો, યોગો,
સત્રાંચો, લાવણીઓ, ગુહુળીઓ, બેસંતે ગાવીનાં
ગીતા, આરતીઓ, મંગળદીવો સહિત.
છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

શા. દેશવલાલ સવાઈભાઈ.

સમશેર બહાદુરવાળા.

હેકામ્પુ' શીચીરાઈની સરકપર-અમદાવાદ.

અમદાવાદમાં

શ્રી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

શા. અમરતલાલ બેશીંગમાઝીએ છાપ્યું.

આવૃત્તી ૧ લી.

પ્રિત ૩૦૦૦

સંવત ૧૯૬૮

સને ૧૯૧૩

કીંમત ચાર આના.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૧૮૬

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રીરિડ ર-લવનાવલ

વિષય પૃથ્ઠ: ૪૪૭

રસિક સ્તવનાવળી.

ભાગ ૧-૨-૩

પ્રાતઃસ્મરણ, ભાવનાઓ, ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, થાથો,
સજાથો, લાવણીઓ, ગુહુળીઓ, બૈરાને ગાવાનાં
ગીતો, આરતીઓ, મંગળદીપો સહિત.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

શા. કેશવલાલ સવાઈભાઈ.

સમશેર બહાદુરવાળા.

ઠેકાણું રીચીરોડની સડકપર - અમદાવાદ.

અમદાવાદમાં

શ્રી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

શા. અમરેશભાઈ જોશીજીનાં હાથે.

આવૃત્તી ૧ લી.

પ્રત ૩૦૦૦

સંવત ૧૯૧૮

સને ૧૯૧૨

કૌંભત ચાર આના.

એવીસ તિથિનાં નામ, તથા માત પિતા લાંછન વિગેરેનાં નામનો કોઠો.

ક્રમ.	તિથિ કરોનાં નામ.	માતાનાં નામ.	પિતાનાં નામ.	લાંછન.
૧	રીખવદેવ	મરદેવીમાતા	નાભિરાજ	શંખ
૨	અજીનાથ	વિજ્યામાતા	જીતશત્રુરાજ	હાથી
૩	સંભવનાથ	સેનામાતા	જીતારાજ	ધોડો
૪	અભિનંદન	સિદ્ધાર્થમાતા	સંવરરાજ	વાંદરો
૫	સુમતીનાથ	મંગલામાતા	મેધરાજ	દોયપક્ષી
૬	પદ્મપુત્ર	સુગ્રીલામાતા	શ્રીધરરાજ	રાતુકમળ
૭	સુપાર્શ્વનાથ	પૃથ્વીમાતા	પ્રતિષ્ઠાજ	માથીઓ
૮	ચંદ્રપુત્ર	લક્ષ્મણમાતા	મહાશેનરાજ	ચંદ્રમા
૯	સુવિધિનાથ	રામામાતા	સુગ્રીવરાજ	મહામંચર
૧૦	સિતંગનાથ	નંદામાતા	દ્વંચરાજ	શીતલ
૧૧	ત્રેયાંશનાથ	વિષ્ણુમાતા	વિષ્ણુરાજ	ખડગી
૧૨	વાસુપુજ્ય	જ્યામાતા	વસુપુજ્યરાજ	પાડો
૧૩	વિમળનાથ	શ્યામામાતા	સુતવર્મરાજ	સુઅર
૧૪	અનંતનાથ	સુયસામાતા	સિદ્ધાસનરાજ	સેયાંજી
૧૫	ધર્મનાથ	સુવ્રતામાતા	ભાનુરાજ	વજર
૧૬	શાંતીનાથ	અચિરામાતા	વાંધસેનરાજ	હરણ
૧૭	કુંથુનાથ	શ્રીમાતા	સુરરાજ	બોકડો
૧૮	અરનાથ	દેવીમાતા	સુદર્શનરાજ	નંદાજલ
૧૯	મક્ષીનાથ	પ્રભાવતીમાતા	કુંભરાજ	કળસ
૨૦	મુનીસુવ્રત	પદ્મામાતા	સુમિત્રરાજ	કાયબો
૨૧	નમીનાથ	વિપ્રામાતા	વીજયરાજ	નિલકમલ
૨૨	નેમનાથ	શિવાદેવીમાતા	સમુદ્રવિજય	શંખ
૨૩	પાર્શ્વનાથ	વામામાતા	અશ્વસેનરાજ	સર્પ
૨૪	મહાવીરસ્વામી	ત્રિલક્ષ્મામાતા	સિદ્ધાર્થરાજ	સિંહ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
શ્રી. કૉપીરાઈટ-સંમદ

રસિક રતવનાવળી.

ભાગ ૧-૨-૩

ભાગ ૧ લો.

કાવ્યમ્.

સરસ શાંતિ સુધારસ સાગરં, સુચિતરં ગુણ રત્ન મહાગરં;
ભવિક પંકજ બોધ દિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ છત્રેશ્વરં.

નમો અરિહંતાણં, નમો સિદ્ધાણં, નમો આચરિયોણં
નમો ઉવજઝાયાણં, નમો લોચે સંવ સાહુણં, એસો પંચ
નમુકારો, સંવ પાવપણાસણો, મંગલાણં ચ સંવેસિં,
પદમં હવમ્ મંગલં.

શાર્દૂલવિક્રિંતિવૃત્તમ્.

આહ્મી ચંદનમાલિકા ભગવતી, રાજ્ય પી દ્રોપદી ॥
કૌશલ્યા ચ યુગાવતી ચ સુલસા, સુભદ્રા શિવા ॥
કુંતી શીતલતી નલસ્ય દયિતા, ચુલા પ્રભવતયપિ ॥
યમ્નાવતયપિ સુંદરી દિનમુખે, કુર્વેતુ વો મંગલમ્ ॥ ૧ ॥
સર્વ મંગલ માંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણ કારણમ્ ॥
મધાનં સર્વ ધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૨ ॥

શ્રી અરિહંત સ્તુતિ.

મેતીલામ છંદ.

તુંહી અરિહંત તુંહી ભગવંત, તુંહી જિનરાજ તુંહી
જગસંત ॥ તુંહી જગનાથ તુંહી પ્રતિપાલ, તુંહી મનમો-
હન ગાંજિ દયાલ ॥ તુંહી ભવભંજન ભાવસ્વરૂપ, તુંહી
અરિગંજન રંજનભૂષ ॥ તુંહી અવિનાશ તુંહી વિતરાગ,
તુંહી મહારાજ તુંહી વડ ભાગ ॥ તુંહી ગુણધામ તુંહી
વિશરામ, તુંહી નવ નિધ તુંહી વડ નામ ॥ તુંહી અવનાશ
તુંહી અવિનાશ, તુંહી મતિવંત તુંહી મનવાસ ॥ તુંહી
ગુણકેવલરૂપ અનંત, તુંહી જગ તરણ તારણ સંત ॥ તુંહી
જગધ્યાય તુંહી જગધ્યાન, તુંહી ચિદરૂપ તુંહી જગ-
ભાણ ॥ તુંહી શરણાગત રાખણહાર, તુંહી દુઃખ દોહણ
દાણહાર ॥ ૫ ॥

ગણધર સ્તવન.

એકાદશ ગણધરનાં નામ, પ્રહ ઉઠીને કર પ્રણામ ॥
ઈંદ્રભૂતિ પહેલો તે જાણ, અગ્નિભૂતિ ખીજે ગુણ ખાણ ॥
॥ ૧ ॥ વાયુભૂતિ ત્રીજો જગસાર, ગણધર ચોથો વ્યક્ત ઉ-
દાર ॥ શાસનપતિ સુધર્મા સાર, મંડિત નામે છોડા ધાર ॥
॥ ૨ ॥ મૈર્યપુત્ર તે સાતમો જેહ, અકંપિત અદ્ભુત ગુણ
ગેહ ॥ મુનિવર માંહે જે પરધાન, અચલભ્રાત નવમો એ
નામ ॥ ૩ ॥ નામથડી હોય કેડી કડયાણ, દશમો મેતારજ
અવિરલ વાણ ॥ એકાદશમો પ્રભાસ કહેવાય, સુખસંપત્તિ

જસ નામે થાય ॥ ૪ ॥ ગાયા વીરગણા ગણધાર, ગુણમણિ
રચયુત ત્રા ભંડાર ॥ ઉત્તમવિજય ગુરુનો શિષ્ય, રત્નવિજય
વંદે નિરાદિશ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

પ્રભાતિયાં.

આવી રૂઢી ભગતી મેં પહેલાં ન જાણી, પહેલાં ન
જાણી રે પ્રભુ પહેલાં ન જાણી, સંસારની માયામાં મેં
વસોવ્યું પાણી ॥ એ આંકણી ॥ કલ્પતરનાં ફળ લાવીને,
જે જિનવર પૂજે; કાળ અનાદિ કર્મ તે સંચિત, સત્તાથી
તૂજે ॥ આવીઠ ॥ ૧ ॥ થાવર તિરિ નરયા ચવએ દુગે,
ફળ વિગણા લીજે; સાધારણ નવમે ગુણગણે, ધૂર ભાગે
લીજે ॥ આવીઠ ॥ ૨ ॥ કેવળ પામીતે શિવગતિ ગામી,
મેલે શીડાણે; ચરમ સમય દાણે માંહે સ્વામિ, અંતિમ
ગુણગણે ॥ આવીઠ ॥ ૩ ॥ બાકી નામકરમની પચડી,
તે સવગી જાવે; અજર અમર નિષ્કલંક સ્વરૂપે, નિઃકર્મા
થાવે ॥ આવીઠ ॥ ૪ ॥ જે સિદ્ધ કેરી પરિમા પૂજે, તે
સિદ્ધમયિ હોવે; નાહી ઘોઠ નિર્મળ ચિતે, આરીસો જોવે
॥ આવીઠ ॥ ૫ ॥ કર્મચુડણ તપ કેરી પૂજા, ફળ તે નર
પાવે; શ્રી શુભવીર સ્વરૂપ વિલોકી, શિવવદુ ઘર આવે
॥ આવી રૂઢી ભગતી મેં પહેલાં ન જાણી ॥ ૬ ॥

પાસ સંખેધરા સાર કર સેવકા, દેવ કાં એવડી વાર
લાગે; કોડી કર જોડી દરબાર આગે ખડા, ઠાકુરા બાકુરા
માન માગે ॥ ૧ ॥ પ્રગટ થા પાસછ મેત્રી પડે પરા,

મેઘ અસુરાણને આપ છોડા; સુજ મહિરાણ મળુસમાં
 યેશીને, ખલકના નાથજી બંધ ખોલો ॥ ૨ ॥ જગતમાં
 દેવ જગદીશ તું જાગતો, એમ શું આજ જિનરાજ ઉધે;
 મોટા દાનેધરી તેહને દાખીએ, દાન દ જોહ જગ કાળ મોંધ
 ॥ ૩ ॥ ભીડ પડી જાદવા જોર લાગી જરા, તતક્ષિણ ત્રીકરે
 વુજ સંભાર્યો; પ્રગટ પાતાળથી પલકમાં તેં પ્રભુ, ભક્તિ-
 જન તેહનો ભય નિવાર્યો ॥ ૪ ॥ આદિ અનાદિ અચિત્ત
 તું એક છે, દિનદયાળ છે કોણ હજો; ઉદયરતન કહે પ્રગટ
 પ્રભુ પાસજી, પામી ભયભંજનો એહ પૂજો ॥ ૫ ॥

ચાલોને પ્રિતમજી પ્યારા, શેત્રુંજે જઈએ. શેત્રુંજે જ-
 ઈએ, ચાલોને પ્રિતમજીએ એ આંકણી. શું સંસારે રહ્યાછે
 મોહી, દિન દિન તન છીજે; આઠ આભની છાયા સરખી,
 પોતાની કીજે. ચાલો ૧ જે કરતું તે થેલાં કીજે, કાલે
 શી વાતો; અણચિંતવીઆં આવી પડશે, સખલાની લાતો
 ચાલો ૨ અતુરાર્થશું ચિત્તમાં ચેતી, હાથે તે સાથે; મરણ
 તણાં નિરાણાં મોટાં, ગાજે છે માંથે. ચાલો ૩ માતા
 મરદેવા નંદન નિરખી, ભવ સફળો કીજે; દાનવીજે સા-
 હિબની સેવા, એ સખલી લીજે. ચાલો ૪

પ્રભાતે ૫ ખીડા બોલે, રજની થોડી; માતા મરદેવા
 કહે ઉઠા, પુત્ર આજસ મોડી. પ્રભાતે ૧ દેવ દેવી તારું
 સુખ જોવાને, ઉભા સુર દોડી; વાટ જીવે વનિતા નગરીમાં,
 દિયો દરિશન દોડી. પ્રભાતે ૨ સુર હંદ્ર સભામાં આવે,
 સુર લોક છોડી; નારક કારણ કિત્તર આવે, દિગકુમરી દોડી

પ્રભાતે ૩ સુરજ તો સવારે ઉગે, તિમિર જાળને તોડી;
અવસર જાણી ચંદ્ર કુચો છે, દીયો દરિશન દોડી. પ્રભાતે
૪ નાલિનંદનનો નાહલો નિહાળી, હરખે સુર કોડી; લક્ષ્મી
ચંદ્ર શિષ્ય રામ પયંપે, વંદુ કર જોડી. પ્રભાતે ૫
શ્લોક.

મંગલ લગવાન વીરો, મંગલ જોતમ પ્રભુઃ ॥
મંગલ સ્થુલિમદ્રાધા, જંતોધર્મો ડસ્તુ મંગલ ॥ ૧ ॥
ભાવનાઓ.

દર્શન દેવ દેવસ્ય, દર્શન પાપ નારાન;
દર્શન શિવ સોપાન, દર્શન મોક્ષ સાધન.
પ્રભુ દર્શન મુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવ નિદ્ધ;
પ્રભુ દર્શન પી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ.
ભાવે જિનચર પૂજ્યે, ભાવે દીજે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવળજ્ઞાન.
ત્રિભૂવન નાયક તું ઘણી, મહા મોહોટો મહારાજ,
મોહોટો પુન્યે પામીએ, તુમ દર્શન હું આજ.
આજ મતોરથ સર્વો કૃપા, પ્રગટ્યા પુન્ય કલ્પોત્સ,
પાપ કરમ દૂરે ટળ્યાં, ભાગ્યાં દુઃખ ભડાળ.
જીવડા જીતેવર પૂજ્યે, પૂજ્યાનાં કૃણ હોય;
રાજ નમે પ્રજા નમે, આજુ ન લોપે કોય.
વાડી ચંપો મોરીઓ. સોવન પાંખડીએ;
પાર્શ્વ જીતેશ્વર પૂજ્યે, પાંચે આંગળીએ.
આસને વહાલી વીજળી, ધરતીને વહાલો મેહ;

રાજીત વહાસા નેમજી, આપને વહાસો દેહ.
આખી જણેખી પાતળી, ખુલે બેશી ખાય;
દેવ ગુરની નિંદા કરે, તે સાતમી નરંકે જાય.
દોહરા.

એક જંબુ જગ બાણિયે, બીજા નેમકુમાર ॥
ત્રીજા વચર વખાણિયે, ચોથા ગૌતમ સ્વામિ ॥ ૨ ॥

જગત્રયાધાર કૃપાવતારં, દુર્વાર સંસાર વિકાર વૈધં;
શ્રીવિતરાગ ત્વચિ મુગ્ધભાવાત્, વિજયભો વિજયયામિ કિંચિત્.

દેખીરે અદ્ભુત તાહર રૂપ, અચરિજ ભવિકારૂપી પદ વરે;
તાહરી ગત તું જાણે હો દેવ; સમરણ ભજન તે વાચકજસ કહે.

સકલ કર્મ વારી, મોક્ષ માર્ગાધિકારી;	
ત્રિભુવન ઉપગારી, કેવળજ્ઞાન ધારી.	૧
ભવિજન નિત્ય શેવો, દેવ તે ભક્તિ ભાવે;	
ઈહજ જીન ભજતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે.	૨
જીનવર પદ શેવા, સર્વ સંપત્તિ દાઇ;	
નિશિદિન સુખદાઇ, કદંબવૃક્ષી સહાઇ.	૩
નમિ વિનમિ લહીજે, સર્વ વિદ્યા વડાઇ;	
ઋષભ જિનહ શેવા, સાધતાં તેહ પાઇ.	૪

તું અકલંકી રૂપ સ્વરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાઇ ॥
 તું શંકર બ્રહ્મા જગદિશ્વર, વિરાગ તું નિરમાઇ ॥ ૧ ॥
 અનોપમ રૂપ દેખી તુજ રીઝે, સુર નર નારી કે પ્રદા ॥
 નમો નિરંજન કૃણીપતી સેવિત, પાસ ગોડીયા સુર કંઠા ॥
 ॥ ૨ ॥ કાને કુંડલ શિર છત્ર બિરાજે, ચક્ષુ ટિકા નિરંધારી ॥
 અટ બીજોડં હાથ સોહે, તુમ પદ વદ સહુ નર નારી ॥
 ॥ ૩ ॥ અગ્નિ કાષ્ઠસેં સર્પ નિકાલ્યા, મંત્ર સુનાયા બહુ ભારી ॥
 પૂરવ જનમકા વૈર ખોલાવ્યા, જળખરસાયા શિરધારી ॥ ૪ ॥
 જળ આવી પ્રભુ નાકે અઢીઆં, આસન કંપ્યા નીરધારી ॥
 નાગ નાગણી છત્ર ધરે છે, પૂરવ જનમકા ઉપકારી ॥ ૫ ॥
 રૂપવિજય કહે સુહુ મેરી લાવણી એસી શોભા બહુ સારી ॥
 માતા પિતા ખંધવ સહુ સાથે સંજમ લીધાં નિરંધારી ॥ ૬ ॥

જળ પૂજા.

સુગંધમે જળ વાસીને, જે પૂજે જિનરાય;
 તસ ત્રિભુવન જશ વિસ્તરે, દુર્ગંધતા દૂર જાય.
 મલિન વસ્તુ ઉત્તરણ કરે, એહ સ્વભાવ જળમાંય;
 જળશું જિનવર પૂજતાં, કર્મ કલંક મિટ જાય.
 તીર્થેઠક કુંભે કરી, રતન પ્રમુખ શ્રીકાર;
 અડ સહસ્ર અડ જાતિના, અથવા કલશા ચાર.
 આઠ જાતિ કલશે કરી, નહવરાવે જિનરાય;
 તસ ત્રિભુવન જશ વિસ્તરે, સુરપતી સેવે પાય.
 જ્ઞાન કળશ ભરી આતમા, સમતા રસ ભરપૂર;
 શ્રી જિનને નહરાવતાં, કર્મ થાય ચક્રચૂર.

ચંદન પૂજા.

કેસર ચંદન દ્રવ્યથી, ભાવથી ખડુ માન;
 જિનવર અંગે ચરચતાં, પ્રગટે આતમ જ્ઞાન.
 કેસર ચંદન ઘસી કરા, ભરી કચોળાં સાર;
 જિનવર અંગે ચરચતાં, પાપ કરો પરિહાર.
 આવના ચંદન અતિ ભલું, કરતુરી ખરાસ;
 ધણુ વિધ જિનવર સેવતાં, પામે લીલ વિલાસ.
 કનક કચોલ ભરી કરી, સેવે જિનપતિ પાચ;
 દુઃખ દોહગ દૂરે ટળે, મનવાંછિત સુખ થાય.
 તમે વસ્તુ શીતળ કરે, ચંદન શીતળ આપ;
 ચંદનસે જિન પૂજતાં, મટે મોહ સંતાપ.
 પુજાને પ્રણામ દો, કરો ચંદનડી રીત;
 શીતળ ને સુગંધતા, જેણે ભાજે ભવલીત.

નવ અંગ પુજના દુહા.

જળ ભરી સંપૂર્ણ પત્રમાં, જીગલીક નર પૂજાંત;
 રિખવ ચરણ અંગુઠે, દાયક ભવજળ અત. ૧
 જાનુબળે કાઉસ્સંગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ વિદેશ;
 ખડાં ખડાં કેવળ લલ્હું, પૂજે જાનુ નરેસ. ૨
 લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરશીલાન;
 કરકાંડે પ્રભુ પૂજતાં, પૂજે ભવિ ખડુ માન. ૩
 માન ગયો દાય હંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;
 જુઆખળે ભવજળ તર્યા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪

સિદ્ધસિદ્ધા ગુણ ઉજળી, લોકંતે ભગવંત,
 વશીયા તેણે કારણ ભવિ, શિર શિખા પૂજંત. ૫
 તિર્થંકરપદ પુન્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
 ત્રિભુવન તિલક સમા પ્રભુ, ભાળ તિલક જયવંત. ૬
 સોળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વરતુલ;
 મધુરધ્વની સુરનર સુણે, તાણે ગળે તિલક અમૂલ. ૭
 હૃદય કમળ ઉપસમ બળે, બાળ્યા રાગને રોષ;
 હિમ દહે વનખંડને, હૃદય તીલક સંતોષ. ૮
 રતન ત્રય ગુણ ઉજળી, સકલ સુગુણ વીશરામ;
 નાભિ કમળની પૂજના, કરતાં અવિચળ ધામ. ૯
 ઉપદેશક નવ તત્ત્વના, તિણે નવ અંગ જિણુંદ;
 પૂજે બહુ વિધ રાગશું, કહે શુભવીર મુણિંદ. ૧૦

ધુપ પુજ.

પાવક ગ્રહે સુગંધકું, ધુપ કહાવત રોય;
 ઉખેવત ધુપ જિણુંદકું, કર્મ દહન સખ હોય.
 ધુપ ઉખેવત જેહ જન, પ્રભુ આગળ બહુ માન;
 દુર્ગંધતા દૂરે દળે, પામે અમર વિમાન.
 હુતાસનસે કાષ્ટ જયું, તેમ ધ્યાનાનળ કર્મ;
 તેણે મિસે ધુપ પુજ કરે, જેમ પામે શિવશર્મ.

પુગપ પુજ.

પ્રણીધાને સદગતી હોયે, પુજાયે કેમ નવિ હોય;
 સુમનશ ભાવે દુર્ગંધતા, પુજ પંચાશક જોય.
 શતપત્રી વર ભોગરો, અંધક જાણ ગુલાબ;
 દેતકી ઝમરો બોલસીરી, પુજે ભરીને છાબ.

ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ.

(પ્રથમ) ઇચ્છામિ ખમાસમણે, વંદિઉ જાવણિ-
જાનએ; નિસિહિઆએ, મથેણ વંદામિ. ૧ (પછી)

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવાન ચૈત્યવંદન કરે.

(એમ કહી ચૈત્યવંદન કરવું.) (પછી)

જંકિચિ નામતિથ્યં, સગ્ગે પાયાસિ માહુસેતોઅં;
જાહ જિણુમિંબાઈ, તાઈં સવાઈં વંદામિ ૧

અથ નમુદ્યુણું.

નમુદ્યુણું અરિહંતાણું ભગવંતાણું આર્યગરાણું તિ-
થ્યયરાણું સયંસંબુદ્ધાણું, પુરિમુત્તમાણું, પુરિસસીદ્ધાણું,
પુરિસવરપુરિઆણું, પુરિસવરગંધલ્લથીણું, લોગુત્તમાણું,
લોગનાદાણું, લોગહિઆણું, લોગપદ્ધવાણું, લોગપન્થેઅ-
ગરાણું, અમ્મયદયાણું, અમ્મપુદ્ધયાણું, મગ્ગદયાણું, સરણ
દયાણું, બોહિદયાણું, ધમ્મદયાણું, ધમ્મદેસિયાણું, ધમ્મ
નાયગાણું, ધમ્મસારહીણું, ધમ્મવરચાઉરંત, ચક્કવટીણું,
અપ્પહિલયવરનાણું, હંસણંધરાણું, વિઅદ્દહઉમાણું, જિણા-
ણું, જાવયાણું, તિન્નાણું તારયાણું, બુદ્ધાણું બોહીયાણું,
મુત્તાણું મોઅગાણું, સંવન્નુણું સંવદરિસિણું, સિવ મયલ
મરૂઅ મણંત, મજ્જમય, મન્વાઆહ મપુણુ-વિત્તિ સિદ્ધિ
ગઠ, નામ ધેયં ઠાણું સંપત્તાણું નમોજિણુણું જિયલયાણું
જેઅઅમ્મઆસિદ્ધા જેઅલવિરસંતિણા ગઅ કાલે, સંપદઅ
વટમાણા, સંવેતિવિહેણવંદામિ.

જવંતિ ચેઈઆએ.

જવંતિ ચેઈઆએ ઉઠેઅ અહેઅ તિરિઅ લોઅેઅ
સંવાઈતાઈવિંદે ઇહસંતો તથ્યસંતાઈ. ૧

(પછી ખમાસમણુ દેધ)

જવંત કેવિસાહુ ભરહેરવય મહાવિદેહેઅ સંવેસિં
તેસિંપણુઓ તિવિહેણુ તિદેર વિરયાણું. ૨

નમોઝડેત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુત્યઃ

(એટલું કહ્યા પછી સ્તવન કહેવું. પછી હાથ જોડીને)

જયવીઅરાય.

જયવીઅરાય જગગુરુ, હોઉ મમં તુહ પભાવઓ,
ભયવં ભવ નિવેઓ, મગ્ગાણુસારિઆ ઇહુ ફલ સિદ્ધિ,
લોગવિરૂદ્ધઆઓ ગુરુજણુપુઆ પરથ્થકરણુંઅ સુહુગુરુ
જોગો તવચણુ શેવણુ આભવમખંડા, વારિજજઈજઈ વિ-
નિઆણુમંધણું વીઅરાય તુહસમએ તહુવિ મમ હુજજ
શેવા ભવેભવે તુમ્હ ચલણાણું હુખખખખઓ કમ્મખખઓ
સમાહિ મરણુંઅ યોહિલાભોઅ સંપજજઉ મહુ એઅંતુહ
નાહુ પણામ કરણેણું સર્વ મંગલ માંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણ
કારણું, પ્રધાનં સર્વ ધર્માણું, જૈનં જયતિ સાસનં.

(પછી ઉભા થઈને.)

અરિહંત ચેઈઆણું.

અરિહંતચેઈઆણું કરેમિકાઉસ્સગ્ગં વંદણુવત્તિઆએ
પુઅણુવત્તિઆએ સક્કરવત્તિઆએ સમ્માણુવત્તિઆએ યો-

હિસાભવતિઆએ નિરવસગ્ગવતિઆએ સદાએ મેહુએ ધી
ધુએ ધારણાએ અહુપેહુએ વહુમાણીએ ઠમિકાઉસગ્ગં.

અન્નથ ઉસસીએણું.

અન્નથઉસસિએણું નીસસિએણું ખારિએણું છીએણું
જંભાધુએણું ઉડુએણું વાયનિસગ્ગેણું ભમસિએ, પિત્તમુ-
ચ્છાએ, સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં, સુહુમેહિં ખેલસંચાલે-
હિં, સુહુમેહિં દિક્કિસંચાલેહિં એવમાધએહિં આગારેહિં
અભગ્ગો અવિરાહિઓ હુજ્જમે કાઉસગ્ગો, જાવ અરિ-
હંતાણું, ભગવંતાણું, નમુક્કારેણુ નપારેમિ તાવકાયં, ઠણે-
ણું, મોણેણું, ઝાણેણું, અપ્પાણું વેસિરામિ.

(પછી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ પાળીને થોડ કહેવી.)

(પછી ખમાસમણુ દેવું.)

ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ સમાપ્ત.

ચૈત્યવંદનો.

સકળકૃષ્ણ વહ્ની પુષ્કરાવર્ત મેધો, દુરિત તિમિર ભાનુ
કદંબવૃક્ષોપમાનુ; ભવજલ નિધિપોત, સર્વ સંપત્તિ હેતુ; સં-
ભવતુ સતવંતઃ શ્રેયંસે શાંતિનાથ, શ્રેયંસે પાર્શ્વનાથ.

જય જય શ્રી જીનરાજ આજ, મળીયો મુજ સ્વામી;
અવિનાશી અવિકાર સાર, જગ અંતરજામી.

રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી;

ચિદાનંદ ચેતન વિષ્ણુ, શિવ કીલા પામી.

સિદ્ધ જુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધ વરદા;

રમો પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આત્મ શુદ્ધ.
કાળ બહુ થાવર થયા, ભમીયો ભવમાંહી;
વિગળેંદ્રી એળે ગયો, ધીરતા નહીં કાંઈ.
કરી પંચેંદ્રી દહમાં, વળી કરમે હું આગ્યો;
કરી કુકર્મ નરકે ગયો, દરશન નવિ પાચો.
એમ અનંતા કાળ કરી, પામ્યો નર અવતાર;
હવે ભવતારણ તું મળ્યો, ભવજળ પાર ઉતાર.

સિદ્ધાચળનાં ચૈત્યવંદનો.

વિમળ કેવળજ્ઞાન કમળા, કલીત ત્રિભુવન હિતકરં;
સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ પકજ, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૧
વિમળ ગિરિવર શૃંગ મંડળ, પ્રવર ગુણ ગણ ભુધરં;
સુર અસુર કિત્તર કોઠિ સેવીત, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૨
કરતી નાટક કીર્તરી ગણ, ગાય જીન ગુણ મનહરં;
નિર્જરાવળી નમે અહોનિશ, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૩
પુંઠરિક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોઠિ પણ મુનિ મનહરં;
શ્રી વિમળ ગિરિવર શૃંગ સિદ્ધા, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૪
નિજ સાધ્ય સાધન સુર મુનિવર, કોઠિ અનંત એ ગિરિવરં;
મુગતિરમણી વર્યા રંગે, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૫
પાતાલ નર મુરલોક માંહી, વિમળ ગિરિવર તે પરં;
નહીં અધિક તિરથ તિરથપતિ ઠહે, નમો આદિ જીનેશ્વરં. ૬
એમ વિમળ ગિરિવર શિખર મંડળ, દુઃખ વિહંગળ ધ્યાનએ;
નિજ શુદ્ધ સત્તા સાર્વનાયે, પરમ જ્યોતિને પામએ. ૭
જીત મોહ કોહ વિછોહ નિદ્રા, પરમપદસ્થિત જયકરં;
ગિરિરાજ સેવા કરણ તપર, પદ્મવિજય મુહિતકરં. ૮

શ્રી શેત્રુંજય સિદ્ધ ખેત્ર, દીઠે દુરંગતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવપાર ઉતારે. ૧
અનંત સિદ્ધનો એ હામ, સકળ તિરથનો રાય;
પૂરંચ નવાણું રિખવઢેવ, જ્યાં ઠવીયા પ્રભુ પાય. ૨
સૂરજકુંડ સોહામણો, કવીડ જક્ષ સિરામ;
નાભિરાયા કુલ મંડણો, જિનવર કડં પ્રણામ. ૩

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમડં તોડં નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જનતણી, ત્યાં ત્યાં કડં પ્રણામ. ૧
શેત્રુંજે શ્રી આદિદેવ, તેમ નમું ગિરનાર;
તારંગે શ્રી અજીતનાથ, આખુ રિખવ કુહાર. ૨
અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીરી જોડ;
મણિમય મુરત માનશું, ભરતે ભરાવી સોય. ૩
સંમેતશિખર તિરથ વા, જ્યાં વિશે જિન પાય;
વૈભાર ગિરિવર ઉપરે, વીર જિનેશ્વર રાય. ૪
માંડવઢનો રાજ્યો, નામે દેવ સુયાસ;
રિખવ કહે જિન સમરતાં, પહોચે મનની આશ. ૫

શ્રી સીમદિરસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

શ્રી સીમંદીર વિતરાગ, ત્રીભુવન તુમે ઉપગારી;
શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુળે, બહુ શોભા તુમારી. ૧
વન્ય વન્ય માતા સતડી, જેણે જાયો જયકારી;
વૃષભ લંછને ખિરાજમાન, વંદે નર નારી. ૨
વનુષ પાંચશેં દેહડી એ, સોહીએ સોવનવાન;
કિરતીવિજય ઉવઝાયનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

શ્રી શ્રી મંદીર જગદણી, આ ભરતે આવો;
કરૂણાવંત કરૂણા કરી, અમને વંદાવો. ૧
સકળ ભક્ત તુમે ધણીએ, જો હોવે અમ નાથ;
ભવોભવ હું છું તાહરો, નહોં મેઝું હવે સાથ. ૨
સચલ સંગ છંડી કરીએ, ચારિત્ર લેકશું;
પાય તુમારા સેવીને, શિવ રમણી વરશું. ૩
એ અળગો મુજને ઘણાએ, પુરો શ્રી મંદીર દેવ;
ઈહાં થકી હું વિનવું, અવધારો ગુણ ગેહ. ૪

શ્રી આદિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

આદિદેવ અસવેસર, વિનીતાનો રાય;
નાભિરાયા કુલ મંડળો, મરદેવા માય. ૧
પાંચશેં ધનુષની દહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ;
ચોરાશી લખખ પૂર્વેનું, જસ આયુ વિશાલ. ૨
વૃષભ લંછન જિન વૃષધરએ, ઉત્તમ ગુણ મણિ ખાણ;
તસ પદ પદ સેવન થકી, લહિએ અવિચળ ધાણ. ૩

શ્રી શાંતિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

શાંતિ જિનેશ્વર સોલમા, અચિરા મુત વંદા;
વિશ્વસેન કુળ નમમણિ, ભવિજન સુખ કંદા. ૧
મૃગલંછન જિન આકેખું, લાખ વરસ પ્રમાણ;
હૃદયણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણ. ૨
ચાલીસ ધનુષની દહડીએ, સમયઉરસ સંઠાણ;
વંદન પદ જયું ચંદનો, દીડ પરમ કદયાણ. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન ચૈત્યવંદન.

આશ પૂરે પ્રભુ પાર્શ્વજી, ત્રોડે ભવ પાસ;	
વામા માતા જનમીયો, અહીં લંછન જાસ.	૧
અર્ધસેન સુત સુખકર, નવ હાથની કાયા	
કાશી દેશ વણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા.	૨
એકસો વરસનું આકેખું એ, પાળી પાર્શ્વ કુમાર;	
પદ્મ કંઠે મુકતે ગયા, નમતાં સુખ નિરવાર.	૩

શ્રી મહાવીરજિન ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધાર્થ સુત વંદિએ, ત્રિસંતાનો જાઓ;	
ક્ષત્રિકુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપતિ ગાઓ.	૧
મૃગપતિ લંછન પાડિએ, સાત હાથની કાયા;	
બહોતેર વરસનું આકેખું, વીર જિનેશ્વર રાયા.	૨
ખિમાવિજય જિનરાયનો એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત;	
સાત બોલથી વર્ણવ્યો, પદ્મવિજય વિખ્યાત.	૩

પદ્મ પ્રભુને વામુપુજ્ય, દોષ રાતા કહીએ;	
ચંદ્રપ્રભુને સુવિધિનાથ, દો ઉજવળ લહીએ.	૧
મહીનાથને પારશ્વનાથ, દો નિંતા નિરખા;	
મુનિમુવતને નેમનાથ, દો અંજન સરખા.	૨
સોળે જિન કંચન સમાએ, એડવા જિન ચોવીસ;	
ધિરવિમળ પાંડિત તણા, જ્ઞાનવિમળ કહે શિશ.	૩

શ્રી સિદ્ધાયળનાં સ્તવનો.

દોહરા.

અકેકું ડગલું ભરે, શેત્રુંજી સામો જોહ;	
રિખવ કહો ભવ કોડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ,	૧
શેત્રુંજી સમો તિરથ નહીં, રિખવ સમો નહીં દેવ;	
ગોવત્સ સરખા યુર નહીં, વગી વગી વંદુ તેહ.	૨
સિદ્ધાયળ સમરૂ સદા, સોરઠ દેશ મોખર;	
મનુષ્ય જનમ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર	૩
સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચડ્યો ગઢ ગિરનાર;	
શેત્રુંજીનદી નાહ્યો નહીં, તેનો એજે ગયો અવતાર.	૪
શેત્રુંજી નદીમાં નાહને, મુખ બાંધી મુખકોશ;	
દેવ જુગાધીશ પૂજ્યે, આણી મન સંતોષ.	૫
જગમાં તિરથ દો વડા, શેત્રુંજી ગિરનાર;	
એક ગઢ રિખવ સમોસર્યા, એક ગઢ નેમકુમાર.	૬
સિદ્ધાયળ સિદ્ધિ વર્યા, મુનિવર અનંતિ કોડ;	
જ્યાં મુનિવર મુગતે ગયા, વંદું બે કર જોડ.	૭
શેત્રુંજીય ગિરિ મંડણો, માફદેવીનો નંદ;	
જુગલાવર્મ નિવારકો, નમો યુગાદિ જીજ્ઞંસ.	૮

સ્તવન રે જી.

આંખડીએ રે મેં આજ શેત્રુંજી દીઠા રે, સવાલાખ
ટકનો દહાડો રે; લાગે મને મીઠા રે. સફળ થયો રે મારા
મનનો ઉમાજો, વાલા મારા ભવનો સંશય લાગ્યો રે; નરક

ત્રિજંચ ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યો રે. શે-
ત્રુંજો દીઠો રે. એ આંકણી. માનવ ભવનો લાહો લીજે,
વાલા મારા દેહડી પાવન કીજે રે; સોના રૂપાને કુલડે વ-
ધાવી, મેંમે પ્રદક્ષિણા દીજે રે. શેત્રુંજો ૦ ૨ દુધડે પાખાળી
ને કેસર ઘાળી, વાલા મારા શ્રી આદેશ્વર પૂજ્યા રે; શ્રી
સિદ્ધાચળ નયણે જોતાં, પાપ મેવાશી ધુળ્યા રે. શેત્રુંજો ૦
૩ શ્રીમુખ સુધર્મા સુરપતિ આગે, વાલા મારા વીરગિજીંદ
એમ જોતે રે; ત્રણભુવનમાં તિરથ મોટું, નહીં કોઈ શે-
ત્રુંજો તોલે રે. શેત્રુંજો ૦ ૪ ઇંદ્ર સરિખા એ તિરથની,
વાલા મારા આકરી ચિત્તમાં આહો રે; કાયાની કાયરતા
કાઢી, સૂરજકુંડમાં નાહ્યા રે. શેત્રુંજો ૦ ૫ કાંકરે કાંકરે શ્રી
સિદ્ધમેત્રે, વાલા મારા શાશ્વ અનંતા સિંધ્યા રે; તે મોટે
એ તિરથ મહોટું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધા રે. શેત્રુંજો ૦ ૬
નાભિરાયા સુત નજરે જોતાં, વાલા મારા મેહ અમીરસ
લુટ્યા રે; ઉદયરતન કહે આજ મારે પોતે, શ્રી આદેસર
લુટ્યા રે. શેત્રુંજો દીઠો રે. ૭

સ્તવન ૩ જી.

મારું મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધાચળે રે, મારું મન મોહું
રે શ્રી વિમલાચળે રે. દેખીને હરખિત હોય, વિધિસ્થું
કીજે રે જાત્રા એહની રે, ભવ ભવનાં દુઃખ જાય. મારું ૦
૧ પંચમે આરે રે પાવન કારણે રે, એ સમો તિરથ ન કોય;
મોટો મહીમા રે જગમાં એહનો રે, આ ભરતે અહીંયાં
જોય. મારું ૦ ૨ એ ગિરિ આગ્યા રે જિનવર ગણધરા રે,

સિદ્ધ્યા માધુ અનંત; કઠણ કરમ પણ એ ગિરિ ફરસતાં રે,
હોવે કરમની શાંત, માફં ૩ જૈનધર્મ તે સાચો જાણીનેરે
માનવ તિરથ એ સ્તંભ; સુરીનર કીર્તન તૃપ વિદ્યાધરા રે,
કરતા નાટા હો રંગ, માફં ૪ ધન ધન દહાડોરે, ધન વેળા
ઘડી રે, ધરીએ હૃદય મોઝાર; જ્ઞાનવિમળસૂરિ ગુણ એહના
ઘણા રે, કહેતાં ન આવે રે પાર, માફં ૫

સ્તવન ૪ થું.

શેલુગર તું શીઠને આવ્યો.—એ દેશી.

આવો ગિરિ સિદ્ધાચળ જમ્યે, પાપ હરી નિરમળ થઈએ;
કુમતિ કલાગર તજ્યે, આવો ગિરિ સિદ્ધાચળ જમ્યે. ૧
તારણ તિરથ દે કહીએ, થાવર જંગમને લહીએ;
લોકોત્તરને નિત ભજ્યે.

આવો ૨

પરમપદ અલવાણે પથ ચરીએ, પુન્ય ઘણું લાભે ભરીએ;
સિદ્ધ અનંતા કાંકરીએ.

આવો ૩

સોના રૂપાને કુલે, મુગતાદ્રુળ અમુલખ મૂલે;

પૂજને નામ નહીં ભૂલે.

આવો ૪

ચડીએ ગિરિવર અનુક્રમે, અંતર ધ્યાન રશે રમીએ;

માફદેવા નંદને નમીએ.

આવો ૫

રાયણ હેઠળ જિનસાચા, પૂરવનવાણું ઈહાં આયા;

લગી લગી તસ પ્રણમું પાયા.

આવો ૬

સૂરજકુંડમાં જળે નાહાસ્યું, પેરણ ખીરોદક આણું;

આંગી રચી જિન ગુણ ગાસ્યું.

આવો ૭

તિરથ દરશને ફરીએ, જોગ ઉપાધી દૂરે કરીએ;

લાલ અનંતો એણે ગરિએ. આવો ૮
 ગામ બગોદરેથી આવે, સંઘવી સંઘવણ મન ભાવે;
 જિનગુણ માળા કંઠે ઠાવે. આવો ૯
 ઓગણીસેં બીલોતેર વરસે, ઉજવલ પોપની છઠ દીવસે;
 જિનવર ભેટી મન ઉલસે. આવો ૧૦
 દેવકી નંદન અનુસરીએ, ઉલખાઝાળે જળ ભરીએ;
 સિદ્ધસિદ્ધા કાઉરસગ્ગ ધરીએ. આવો ૧૧
 ભાવે ડુંગર ચિત્ત લાયા, શીઘ્રવડની શિતળ છાયા;
 જાણું આવડલી માયા. આવો ૧૨
 વિમળાચળ ફરશે પ્રાણી, જીવ ભવિક હોવે નાણી;
 રિખવ કહે વરે શીવરાણી. આવો ૧૩

સ્તવન પ મું.

વિમળાચળ વિમળા પ્રાણી, શિતળ તર છાયા ઠરાણી;
 રસ વેધક કંચન ખાણી, કહે ઇંદ્ર સુણે ઇંદ્રાણી.
 સનેહી સંત એ ગરિ સેવો, ચૌદખેત્રમાં તિર્થ નહીં એવો. સં
 ખત્રી પાળી ઉલસીએ, છઠ અઠમ કાયા કરીએ;
 મોહમલ્લના સામા ધરીએ, વિમળાચળ વેગે વરીએ. સંસં
 અન્ય થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હીમગેરિ હેઠા હરીએ;
 પાછળ પ્રદક્ષિણા ફરીએ, ભવજળથી હેલા તરીએ. સંસં
 શિવમંદિર ચડવા કાળે, સો પાનની પાંતી ખિરાળે;
 ચડતાં સમકીર્તિ છાળે, દુર ભવિઆં અભવ્યતો લાળે. સંસં
 પાંડવ પમુહા જોઈ હેઈ સંતા, આદિત્યર ધ્યાન ધરંતા;
 ચરમાતમ ભાવ ભજંતા, સિદ્ધાચળ સિદ્ધ અનંતા. સંસં

ખટ માસી ધ્યાન ધરાવે, શુકરાઝનું રાજ તે પાવે;
 બહિરંતર શત્રુ હરાવે, શત્રુજી નામ ધરાવે. સંસં
 પ્રાણી ધ્યાને લેજે ગેરિ જાયો, તિર્થંકર નામ નહીં કાચો;
 મોહરાયને લાગે તમાચો, શુભવીર વિમળગિરિ સાચો.
 સનેહી સંતએ ગેરિ સેવો, યૌદ્ધેત્રમાં તિરથ નહીં એવો. સં

સ્તવન ૬ ઠું.

આવો સખી સિદ્ધાચળ જઘએ, ગેરિવર ભેટી મુખ લહીએ;
 જો જિનઆણા શું રહીએ, આવો સખી સિદ્ધાચળ જઘએ. ૧
 સિદ્ધ અનંતાનો ઠામ, એહવી જિનવરની વાણ;
 જાણે આગમના જાણ. આવો સખી ૦ ૨
 એ ગેરિના ગુણ કહું દેતા, પાર ન પામે દેવળી લેતા;
 દેડ પૂરવ દેશના દેતા. આવો સખી ૦ ૩
 સંઘવી પ્રેમાશા આવે, રાજનગરનો સંઘ લાવે;
 જાત્રા નવાણું કરે લાવે. આવો સખી ૦ ૪
 જાત્રા નવાણું કરો લાવે, એહવો અવસર ફરી નાવે;
 આતમ શિવપુરમાં જાવે. આવો સખી ૦ ૫
 જાત્રાની હુંશો છે ભારી, લાગી અનુભવની ટાળી;
 ગેરિવર દરિસન બલિહારી. આવો સખી ૦ ૬
 અઢારસે શત્યાશી વરસે, ગેરિ ગુણ ગાયા મન હરખે,
 મણિઉદ્યોત ગેરિ ગુણ ગણશે. આવો સખી ૦ ૭

સ્તવન ૭ મું.

સિદ્ધાચળગેરિ ભેટયારે, વન્ય ભાન્ય અમારાં. એ આંકણી.
 એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે પાર;

રાયણ રિખલ સમોસયા સ્વામી, પૂરવ નવાણું વારારે. ૬૦૨
મુળનાયક શ્રી આદિ જિનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા ચારા;
અષ્ટ દ્રવ્યશું પૂજે ભાવે, સમકિત મૂલ આધારા રે. ૬૦૨
ભાવ ભગતિશું પ્રભુ ગુણ ગાતાં, અપના જનમ મુધારા;
જાત્રા કરી ભવિજન શુભભાવે, નરગતિ દુર્ગતિ વારારે. ૬૦૩
દૂર દેશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે મુણી ગુણ તોરા;
પતીત ઉદ્ધારેને બિરદ તુમારો, એ તિરથ જગસારારે. ૬૦૪
અઢારસે ત્યાસી માસ અપાડો, વદ આઠમ ભોમવારા;
પ્રભુકે ગર્ભ પસાયથી સંઘમાં, જેમારતન પ્રભુ પ્યારારે. ૬૦૫

સ્તવન ૮ મું.

હુંગર પ્યારો એ તો માતીડે વધાવું રે (૨) હુંગર ફરસીત પાપ મીટત હે, ગીરીવર નીરખત આનંદ થાઉં રે. હુંગરં કાંકરે સિદ્ધા અનંતા, આદિનાથ તણા ગુણ ગાઉં રે. હુંગરં સૂરજકુંડમાં નાહિ નિર્મળ થઇએ રે; કરી પૂજાને આંગી રચાવું રે. હુંગરં હાથીની પોળમાં અરિ-હંતજીને દહરે રે, ધરી નેવેદને ભાવના ભાવું રે. હુંગરં નથુ કડ્યાણ કવી દીપનો આવક, કહે શ્રદ્ધાથી સમકીત પાઉં રે. હુંગરં

સ્તવન ૯ મું.

હુંગર ગભારો નજરે દેખતાંજી.—એ દશી.

સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાંજી, પાપ ખડળ ગયાં દુર રે; મોહન મરદેવીનો લાહણોજી, દીઠા મીઠા આનંદ પૂર રે. સમકિતઠ આયુ વરજીત સાતે કરમનીજી, સાગર કોડા

કોડી હીણ રે; સ્થિતિ પદમ કરણે ફરીજી, વીર્ય અપૂરવ
 મોઘર લીધ રે. સમકિતઠ ભુંગળ ભાગી આઘ કપાયની-
 જી, મિથ્યાત મોહની સાંકળ સાથ રે; ખાર ઉઘાડયાં સમ
 સંવેગનાંજી, અનુભવ ભવને ખેઠા નાથ રે. સમકિતઠ તો-
 રણ બાંધ્યું જીવદયાતણુંજી, સાથીઓ પૂર્યો સરવારૂપ રે;
 ધ્રુપ ઘટી પ્રભુ ગુણ અનુમોદનાજી, ધીગુણ મંગળ આઠ અનૂપ
 રે. સમકિતઠ સંવર પાણી અંગ પખાલણેજી, કેસર ચંદન
 ઉત્તમ ધ્યાન રે; આતમગુણ રૂપી મૃગમદ મહમહેજી, પં-
 આચાર કુસુમ પ્રધાન રે. સમકિતઠ ભાવપૂજાએ પાવન આ
 તમાજી; પૂજો પરમેશ્વર પુન્ય પવિત્ર રે; કારણજેગે કારજ
 નિપજેજી, ખીમાવિજય જિન આગમ રીત રે. સમકિતઠ

સ્તવન ૧૦ મું.

શીરે સિદ્ધાચળ ભેટયા, ગુજ મન અધિક ઉમાયો;
 રિખવદેવ પૂજા કરી, લીજે ભવતણા લાહો. શીરેં ૧
 મણીમય મુરત શ્રીરિખલની, તે નિપાયે અભિરામ;
 ભુવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ. શીરેં ૨
 નેમ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આઁયા સિદ્ધખેત્ર જાણી;
 શેત્રુંજી સમો તિરથ નહીં, બોદયા સીમંદીરવાણી. શીરેં ૩
 પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી રિખલ જીણુંદ;
 રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ. શીરેં ૪
 પૂરવ પૂન્ય પસાયધી પુંડરિક ગિરિ પાયા;
 કાંતિવિજય હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાચળ ગાયો. શીરેં ૫

સ્તવન ૧૧ મું.

તુમે તો ભલે બિરાજેજી, શ્રી સિદ્ધાચળકે વાસી,
 સાહિબ ભલે બિરાજેજી. એ આંકણી.
 આરદેવીનો નંદન રૂડો, નાભીનરીંદ મદહાર;
 જીગલા ધર્મ નિવારણ આગ્યા, પૂર્વ નવાણું વાર. તુમેતો૦૧
 મૂળદેવને સનમુખ રાજે, પુંડરિક ગણધાર;
 પંચ કોરરયું ચૈત્રીપુનમે, વરીઆ શિવવધુ સાર. તુમેતો૦૨
 સહસકોટ દક્ષિણ બિરાજે, જિનવર સહસ ચોવીસ;
 ચઉદસેં આવન ગણધરનાં, પગલાં પૂજે જગીશ. તુમેતો૦૩
 પ્રભુ પગલાં રાયણ હેઠે, પૂજી પરમાનંદ;
 અષ્ટાપદ ચઉવીસ જિનેચર, સમેત વીસ જિણુંદ. તુમેતો૦૪
 એરપર્વત ચૈત્ય ઘણેરા, ચઉમુખ બિંબ અનેક;
 આવનજીનાલાના દેવળ નિરખી, હરખ લહુ અતિશેક. તુમે૦૫
 સહેસકણ ને સામળા પાસજી, સમોવસરણ મંગણ;
 છીપાવસીને ખડતરવસી કાંધ, પ્રેમાવસી પરમાણુ. તુમે૦૬
 સંવત અઢાર ઓગણી પચાશે, ફાગણ અષ્ટમી દીન;
 ઉજળપક્ષે ઉજવળ હુઓ, ગિરિ ફરરયા મુજ મન. તુમેતો૦૭
 ઇત્યાદિક જિનબિંબ નિહાળી, સાંભળી સિદ્ધની શ્રેણ;
 ઉત્તમ ગિરિવર કેણીપેરે વિસરે, પદ્મવિજય કહેજેણ. તુમે૦૮

સ્તવન ૧૨ મું.

વિમલાચળ વાસી મારા વહાલા, સેવકને વિસારોનહીં
 વિસારો નહીં, જળ વિણુ મીન દુઃખ અતિ પામે, જીનંદ
 આપ જાણો સહી, જાણો સહી. એ ટેક. દુઃખ હરનારા

ભવિજન પ્યારા, શરણે છું મહારાજ; ચાર ચાર મુજ કેડે
પડીયા, પુન્ય રતનને કાજ, પ્રભુજ હો પુન્ય રતનને કાજ.
સેવકો પાપી અંડાળો પકડી તુજ, માલ હરી લેનાર, પ્ર-
ભુજ જો મુજ વહારે આવો, તો છું ઉગરનાર; સ્વામીજી
તો છું ઉગરનાર. સેવકો જનમ મરણનાં દુઃખ બહુ વેઠ્યાં,
તોએ ન આવ્યો પાર; તે દુઃખને દૂર કરવા કારણ; આવ્યો
તુજ દરબાર, દાદાજી આવ્યો તુજ દરબાર. સેવકો અરજી
ઉર ધરી નેહ નજર કરી, સેવકની કરો સાર; કૃપાતણા એ
સીંધુ તમ વિણ, કોણ ઉતારે પાર; પ્રભુજ કોણ ઉતારે પાર.
સેવકો ભવ ભય ભંજન નાથ નિરંજન, કરો કાણુ કરમનો
નાશ, પદ પંકજ અહે પ્રાણ મધુકર, પૂરો મનની આશ;
પ્રભુજ પૂરો મનની આશ. સેવકનો

સ્તવન ૧૩ મું.

માતા મરદેવાના નંદ, દેખી તાહરી મુરતી મારં મન
લોભાણુંજ; મારં દીસ લોભાણુંજ, દેખીં એ ટેક. કરણા
નાગર કરણા સાગર, કાયા કંચનવાન; ધોરી લંછન પાઉલે
કાંઈ, ધનુષ પાંચસેં માન. માતાં ૧ ત્રિગટે બેશી ધર્મ ક-
હંતા, સુણે પર્વદા બાર; યોજન ગામિની વાણી મીઠી, વ-
રસંતી જળધાર. માતાં ૨ ઉર્વશી રૂડી અપહરણે, રામા
છે મન રંગ; પાયે નેપુર રણજણે, કાંઈ કરતી નાટારંભ.
માતાં ૩ તુંહી બ્રહ્મા તુંહી વિદ્યાતા, તું જગ તારણહાર;
તુજ સરિખો નહીં દેવ જગતમાં, અરવડીઆ આધાર.
માતાં ૪ તુંહી બ્રાતા તુંહી ત્રાતા, તુંહી જગતનો દેવ;

સુરનર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ. માતા૦ ૫
શ્રી સિદ્ધાચળ તિરથ કેરો, રાગા રિપલ જિણુંદ; કીર્તિ કરે
માણુકમુનિ તાહરી, ટાળો ભવભય કુંદ. માતા૦ ૬

સ્તવન ૧૪ મું.

પ્રથમ જીનેશ્વર પ્રણમીએ, જાસ સુગંધી કાય; કદંપ
વૃક્ષપરે તાસ ઇંદ્રાણી નયન જે, ભૂંગપેરે લપટાય. ૧ રોગ
ઉરોગ તુજ નવિ નડે, અમ્રત જે આસ્વાદ; તેહથી પ્રતિ-
હત તેહમાંતું કોઈ નવિ કરે, જગમાં તુમશું વાદ. ૨ વગર
ધોઈ તુજ નિરમળી, કાયા કંચનવાન; નહિ પરસ્વેદ લગાર
તારે તું તેહને, જે ધરે તાહરું ધ્યાન. ૩ રાગ ગયો તુજ
મનથડી, તેહમાં ચિત્ત ન કોય; રૂધિર અભિષેથી રોગ ગ-
યો તુજ જન્મથી, દૂધ સહોદર હોય. ૪ શ્વાસોશ્વાસ કમળ
સમો, તુંજ લોકોતર વાદ; દેખે ન આહાર નિહાર ચર્મચક્ષુ
ધણી, એવા તુંજ અવદાત. ૫ ચાર અતિશય મૂળથી, આ
ગણીશ દેવનાં કીધ; કર્મ અપ્યાથી અગ્યાર ચોત્રીસ ઇમ
અતિશયા, સમવાયગે પ્રસિદ્ધ. ૬ જીન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં
ગુણ આપે નિજ અંગ; પદ્મવિજય કહે એમ સમય પ્રભુ
પાળજો, જેમ થાઉં અક્ષય અભંગ. પ્રથમ જીનેશ્વર૦ ૭

તિર્થમાજાનું સ્તવન.

શેતુંજે રિખલ સમોસર્યા, ભલા ગુણ ભર્યા રે;
સિંધ્યા સાધુ અનંત, તિરથ તે નમું રે.
ત્રણ કડ્યાણુક તિહાં થયાં, મુગને ગયા રે;
નેમીશ્વર ગિરનાર.

તિરથ૦ ૧

અપ્રાપદ એક દેહરો, ગિરિ શેહરો રે;	
ભરતે ભરાવ્યા ખિંખ.	તિરથ૦ ૨
આબુ ચોખુખ અતિ ભલો, ત્રિભુવન તીલો રે;	
વિમલ વસે વસ્તુપાળ.	તિરથ૦ ૩
સમેતશિખર સોહામણો, રાજયામણો રે;	
સિંધ્યા તિર્થંકર વીસ.	તિરથ૦ ૪
નયરી ચંપા નિરખીએ, હુડે હરખીએ રે;	
સિંધ્યા શ્રી વાસુપૂજ્ય.	તિરથ૦ ૫
પૂરવ દિશે પાવાપુરી, રિદે ભરી રે;	
મુગતિ ગયા મહાવીર.	તિરથ૦ ૬
જેસલમેર કુહારીએ, દુઃખ વારીએ રે;	
અરિહંત ખિંખ અલેક.	તિરથ૦ ૭
વાંકાનેરજ વંદીએ, ચીર નંદીએ રે;	
અરિહંત દેરાં આહ.	તિરથ૦ ૮
સોરીસરો સંખેશ્વરો, પંચાસરો રે;	
ફલોધી થંભણ પાસ.	તિરથ૦ ૯
અંતરિક અજાવરો, અમીઝરો રે.	
જીરાવલો જગનાથ.	તિરથ૦ ૧૦
ત્રિલોક્ય દિપક દેહરો, જાત્રા કરો રે;	
રાણકપુરે રે સહેસ.	તિરથ૦ ૧૧
નાકલઈ જાદવો, ગાડી સ્તવો રે;	
શ્રી વરકાણો પાસ.	તિરથ૦ ૧૨
નંદિશ્વરનાં દેહરાં, આવન ભલાં રે;	

ક્યક કુંડલે ચ્યાર ચ્યાર.

તિરથ૦૧૨

સાસ્વતિ અસાસ્વતિ, પ્રતિમા છતી રે;

સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ.

તિરથ૦૧૪

તિરથ જાત્રા ફળ તિહાં, હોળ્યો મુજ ઇહાં રે;

સમયસુંદર કહે એમ.

તિરથ૦૧૫

શ્રી પંચતિર્થનું સ્તવન.

(ચાવીશચોકની દશી.)

હે સાહેબજી, નેક નજર કરી નાથ સેવકને તારો.

હે સાહેબજી, મહેર કરી પૂજનું ફળ મુજ આલો.

પ્રભુ તુજ મુરતિ મોહનવેલી, પૂજે સૂર અપહરા અલખેલી;

વર ઘનસાર કેસરશું લેળી.

હે સાહેબજી ૦ ૧

સિદ્ધાચળતિર્થ ભવિ સેવો, ચૌદક્ષેત્રે તિરથ નહીં એવો;

એમ બોલે દેવાત્રિ દેવો.

હે સાહેબજી ૦ ૨

ગિરનારે જઈએ નેમ પાસે, ઇહાં ભવિજન સિદ્ધિ જાશે;

જસ ધ્યાને પાતિકાં નાસે.

હે સાહેબજી ૦ ૩

આયુગઢે આદિજિનરાયા, નેમનાથ શિવાદેવી જાયા;

જસ ચૌસઠ ઈંદ્રે ગુણ ગાયા.

હે સાહેબજી ૦ ૪

વળી સમેતશિખરે જગના ઈશ, ગયા મોક્ષે જિનરાજ વીશ;

ધ્યેય ધ્યાવો ભવિજન નિશ દીશ.

હે સાહેબજી ૦ ૫

અષ્ટાપદે સકલ કર્મ ટાળી, પ્રભુ વરીયા શિવવધુ લટકાળી;

આદિશ્વર પૂજતાં દીવાળી.

હે સાહેબજી ૦ ૬

એ આદે તિથ પ્રભુમો મનરંગે, વળી પૂજે પ્રભુને નર અંગે;

કહે ધર્મચંદ્ર અતિ ઉમંગે.

હે સાહેબજી ૦ ૭

ગિરનારજીનું સ્તવન.

તોરણથી રથ ફેરી ચાલ્યા કંથ રે,	પ્રીતમજી
આઠ ભવની પ્રીતડી તોડી તંત.	મારા પ્રીતમજી
નવમે ભવ પણ નેહ ન આણ્યો મુજ રે,	પ્રીતમજી
તો શે' કારણ એટલે આવવું તુજ.	મારા પ્રીતમજી
એક પોકાર સુણી તીર્થચનો ધમ રે,	પ્રીતમજી
મૂકો અખળા રોતી પ્રભુજી કીમ.	મારા પ્રીતમજી
ખટ જીવના રખવાળમાં સીરદાર રે,	પ્રીતમજી
તો કેમ ટળવંતી સ્વામી મૂકો નાર.	મારા પ્રીતમજી
શિવવધુ કેરું એવું કેવું રૂપ રે,	પ્રીતમજી
મુજ મૂકીને ચિત્તમાં ધરી જિન ભૂપ.	મારા પ્રીતમજી
જિનજી લીએ સહસાવનમાં વ્રત ભાર રે,	પ્રીતમજી
ઘાતીકરમ ખપાવીને નિરધાર.	મારા પ્રીતમજી
કેવળ રિદ્ધિ અનંતી પ્રગટ કીધ રે,	પ્રીતમજી
નણી રાજીલ ધમ પ્રતિજ્ઞા લીધ.	મારા પ્રીતમજી
જે પ્રભુએ કીધું કરવું તેહ રે,	પ્રીતમજી
એમ કહી વ્રતધર થઇ પ્રભુ પાસે જેહ.	મારા પ્રીતમજી
પ્રભુ પહેલાં નિજ સોકયનું જોવા રૂપ રે,	પ્રીતમજી
કેવળજ્ઞાન લહી થઇ સિદ્ધ સ્વરૂપ.	મારા પ્રીતમજી
શિવવધુ વરીઆ જિનવર ઉત્તમ નેમ રે,	પ્રીતમજી
થક કહે પ્રભુ રાખો અવિચળ પ્રેમ.	મારા પ્રીતમજી

સમેતશિખરજીનું સ્તવન.

જઇ પૂજો લાલ, સમેતશિખર ગિરિ ઉપર પાસજી શા

મળા, જન ભગતિ લાલ, કરતાં જિન પદ પાવે દળે ભવ
 આંખળા ॥ એ આંકણી ॥ છહરી પાળી દરિસણુ કરીએ,
 ભવ ભવ સચિત પાતીક હરીએ ॥ નિજ આતમ પુન્ય
 રસે ભરીએ ॥ જઠ પૂજે લાલ ॥ ૧ ॥ એ ગિરિવર નિ-
 ત્ય સેવા કીજે, જીમ શીવસુખડાં કરમાં લીજે ॥ ચિદાનંદ
 સુધારસ નિત્ય પીજે ॥ જઠ પૂજે લાલ ॥ ૨ ॥ જહાં
 શીવરમણી વરવા આઠ્યા, અજીતાદિક વીસે શ્રિનરાયા ॥
 બહુ મુનિવર જિન શિવવધુ પાયા ॥ જઠ પૂજે લાલ ॥
 ॥ ૩ ॥ તેણે એ ઉત્તમ ગિરિ જાણો, કરે સેવા આતમકરી
 રચાણો ॥ એ ફરી ફરી નહીં આવે ઠાણો ॥ જઠ પૂજે
 લાલ ॥ ૪ ॥ તુમે ધન કંચનની માયા, કરતા અમુચી
 કીધી કાયા ॥ કેમ તરશે વીણુ એ ગિરિ રાયા ॥ જઠ પૂજે
 લાલ ॥ ૫ ॥ ઇમ શુભ મતિ વચન સુણી તાજા, એ ભ-
 જો જગ જુર આતમરાજા ॥ ગિરિ ફરસે ધરી મન મુચી
 માજા ॥ જઠ પૂજે લાલ ॥ ૬ ॥ સંવતસર રિખિ ગજચંદ
 સમે, ફાગણ સુદી તીજ જીવવાર ગમે ॥ ગિરિ દરિશન ક-
 રતાં ચિત્ત રમે ॥ જઠ પૂજે લાલ ॥ ૭ ॥ પ્રભુપદ પદ્મ-
 તણી સેવા, કરતાં નિત્ય લહુ એ શિવ મેવા ॥ કહે રૂપવિ-
 જય મુજ તે હેવા ॥ જઠ પૂજે લાલ ॥ ૮ ॥

અષ્ટાપદનું સ્તવન.

(કુંવર ગભારો નજરે દખતાંજ.—એ દેશી)

ચૃત અઠ દશ દાય વંદીએજ, વરતમાન જગદીશ રે
 અષ્ટાપદગિરિ ઉપરેજ, નમતાં વાધે જગીશ રે. ચઉં ૧

ભરત ભરતપતિ જિન મુખેજી, ઉચરીયાં મત ખાર રે; દ-
ર્શન શુદ્ધિને કારણેજી, ચોવીસ પ્રભુનો વિહાર રે. ચઉં ૨
ઉંચપણે કોશ તીંગ કહ્યુંજી, યોજન એક વિસ્તાર રે; નિજ
નિજ માન પ્રમાણ ભરાવીયાજી, ખીંખ સ્વપર ઉપગાર રે.
ચઉં ૩ અણતાદિક ચઉંદા હીણેજી, પશ્ચિમે પઉંમાઘ આઠ
રે; અનંત આદે દેશ ઉતરેજી, પૂર્વે રિખભ વીર પાઠ રે.
ચઉં ૪ રિખભ અણત પૂર્વે રહ્યાજી, એ પણ આગમપાઠ
રે; આત્મશક્તિ કરે જાત્રાજી, તે ભવમુક્તિ વરે હુણી આઠ
રે. ચઉં ૫ દેખો અચંખો શ્રી સિદ્ધાચળેજી, હુઆ અ-
સંખ્ય ઉદ્ધાર રે; આજ દીન પણ એણી ગિરિજી, ઝગમગ
ચૈત્ય ઉદ્ધાર રે. ચઉં ૬ રહેશે ઉત્સરપીણી લગેજી, દેવ મ
હિમા ગુણ દાખી રે; સિંહની સઘાદિક થીરપણેજી, વસુ-
દેવ હોંડની સાખ રે. ચઉં ૭ કેવળી જિનમુખ મેં મુણ્ય
જી, એણે વિધે પાઠ પઠાય રે; શ્રી શુભવીર વચન રસેજી,
ગાયા રિખભ શીવઠાય રે. ચઉં ૮

આપુજીનું સ્તવન.

(કાઈ લો પરવત ધુધલો રે.—એ દેશી.)

આપુ અચળ રણિઆમણો રે લોલ, દલવાડે મનોહાર
મુખકારી રે; વાદળીએ જોસર ઘસ્યું રે લોલ, દેવળ દીપે
ચ્યાર ખલિહારી રે. ભાવ ધરીને ભેટીએ રે લોલ. આંક-
ણી. ખાર પાદશાહ વસ કરી રે લોલ, વિમળ મંત્રીસર
સાર; મું તેણે પ્રાસાદ નિપાઠ્યો રે લોલ, રિખભ જગ-
દાધાર. ખં આપુ ૧ તેહ ચૈત્યમાં જિનવર રે લોલ, આ

હસને છાતેર; સું જેહ દીઠે પ્રભુ સાંભરે રે લોલ, મોહ
 ક્યો જીભે જોર. બં આયુ ૨ દ્રવ્ય ભરી ધરતી ભરી
 લોલ, લીધો દેવળ કાજ; સું ચૈત્ય તિહાં મંગલવીઠ રે
 લોલ, લેવા શિવપુર રાજ. બં આયુ ૩ પંદરસેં કારી-
 ગરે રે લોલ, દિવીધરા પ્રત્યેક; સું તેમ મરદનકારક વળી
 રે લોલ, વસ્તુપાળ એ વિવેક. બં આયુ ૪ કુરણી વો-
 રણી તિહાં કરી રે લોલ, દીઠાં બને તે વાત; સું પણ
 નવિ જાએ મુખે કહી રે લોલ, સુર ગુર સમ વિખ્યાત.
 બં આયુ ૫ ત્રણે વરશે નિપન્યો રે લોલ, તે પ્રાસાદ
 ઉત્તંગ; સું બાર કોડી ત્રેપન લક્ષને રે લોલ, ખરચ્યાદ્રવ્ય
 ઉછરંગ. બં આયુ ૬ દરાણી જેઠાણીના ગોખલા રે લોલ
 દેખતાં હરખ તે થાય; સું લાખ અઢાર ખરચીઆ રે
 લોલ, ધન ધન એહની માય. બં આયુ ૭ મુળનાયક
 નમિસર રે લોલ, જન્મથકી બ્રહ્મચાર; સું નિજ સત્તા ર-
 મણી થયા રે લોલ, ગુણ અનંત આધાર. બં આયુ ૮
 ચારસેં ને અસઠ ભલા રે લોલ, જિનવર બિંબ વિશાળ
 સું આજ ભલે તેં ભેટીઆ રે લોલ, પાપ ગયાં પાતાળ.
 બં આયુ ૯ રિખસ ધાતુમયી દહરે રે લોલ, એકસો
 પીસ્તાડીશ બિંબ; સું ચોમુખ ચૈત્ય જીહારી રે લોલ, મ
 રધરમાં જીમ અંબ. બં આયુ ૧૦ બાહું કાઉસગીઆ
 તેહમાં રે લોલ, અગન્યાશી જીનરાય; સું અચલગઢે બહુ
 જિનવરા રે લોલ, વંદું તેહના પાય. બં આયુ ૧૧ ધા-
 તુમયી પરમેશ્વર રે લોલ, અદ્ભુત જાસ સ્વરૂપ; સું અઉ

શુભ જિન વંદતાં રે લોલ, થાએ જિનગુણ શુપ. બં
આપુ. ૧૨ અદારસેને અદારમાં રે લોલ, ચમતર વહીત્રીજ
દીન; સું પાલણપુરના સંઘશુ રે લોલ, પ્રભુમી થયો ધન
ધન. બં આપુ. ૧૩ તેમ શાન્તી જગદીસર રે લોલ, જા
ત્રા કરી અદભુત; સું જે દેખી જિન સાંભરે રે લોલ,
સેવ કરે પુરહુત. બં આપુ. ૧૪ ધમ જાણી આપુતણી રે
લોલ, જાત્રા કરશે જેહ; સું જિન ઉત્તમ પદ પામશે રે
લોલ, પદ્મવિજય કહે તેહ. બં આપુ. ૧૫

શ્રી સીમંદરસ્વામીનું સ્તવન.

સુણો ચંદાજી, શ્રી મંદિર પરમાત્મ પાસે જાળ્યો;
મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને એણીપરે તુમે સંભળાવજો.
જે ત્રણયજુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈંદ્ર પાયક છે;
જ્ઞાન દરિસણુ જેહને ખાયક છે. સુણો. ૧
જસ કચનવરણી કાયા છે, જસ ધોરી લંછન પાયા છે;
પુંડરિક ગિરી નગરીનો રાયા છે. સુણો. ૨
બાર પ્રખડામાંય મિરાજેછે, જસ ચોત્રીસ અતિશય છાજેછે;
ગુણ પાંત્રીસ વાણીએ ગાજે છે. સુણો. ૩
ભવિજનને તે પડિખોહેછે, તુમ અધિક શિતળ ગુણ સોહેછે;
રૂપ દેખી ભ.વેજન મોહે છે. સુણો. ૪
તુમ શેવા કરવા રહિયો છું, પણ ભરતમાં ફરે વસિઓ છું;
મહા મોહરાય કર ફસિયો છું. સુણો. ૫
પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરીયોછે, તુમ આણા ખડમ કર મહીઓછે
તેથા કાંઈક સુજવાં ડરીયો છે. સુણો. ૬

જિન ઉત્તમ પુઠ હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં શુરો;
તો વાર્ધે મુજ મન અતિ તુરો. મુશોાં ૭

રાણકપુરનું સ્તવન.

શ્રી રાણકપુર રણિઆમણું રે લોલ, શ્રી આદિત્યર દેવ
મન મોહું રે ॥ ઉત્તંગ તોરણ દહરું રે લોલ, નિરખીજે
નિત્ય મેવ ॥ મનઃ ॥ શ્રીઃ ॥ ૧ ॥ ચક્રવીસ મંડપ વઢ
દીસે રે લોલ, ચૌમુખ પ્રતિમા ચાર ॥ મનઃ ॥ ત્રિશુવન
દીપક દહરું રે લોલ, સચોવાડ નહીં સંકાર ॥ મનઃ ॥
શ્રીઃ ॥ ૨ ॥ દહરી ચક્રવાતી દીપતી રે લોલ, માંડયો અ
પ્રાપક મેર ॥ મનઃ ॥ ભલે હૃદયમાં બોંચરાં રે લોલ, સુતાં
ઉઠી સવેર ॥ મનઃ ॥ શ્રીઃ ॥ ૩ ॥ દશ જાગ્રી સો દહરાં
રે લોલ, મોટો દશ મેવાડ ॥ મનઃ ॥ લાખ નવાણું લગા-
વીયાં રે લોલ, ધન ધરણે પોરવાડ ॥ મનઃ ॥ શ્રીઃ ॥ ૪ ॥
અસ્તરગચ્છહી આંતશું રે લોલ, નિરખતાં સુખ થાય ॥
મનઃ ॥ પાંચ પ્રાસાદ બીજા વળી રે લોલ, જોતાં પાતક
જાય ॥ મનઃ ॥ શ્રીઃ ॥ ૫ ॥ આજ કૃતારથ હું થયો રે
લોલ, આજ થયો રે આણુંદ ॥ મનઃ ॥ યાત્રા કરી જિન
અસ્તણી રે લોલ, દૂર ગયું દુઃખ દંદ ॥ મનઃ ॥ શ્રીઃ ॥
૬ ॥ સંવત સોળને છાહોતરી રે લોલ, માગસર ખાસ મા-
ગાર ॥ મનઃ ॥ રાણકપુર યાત્રા કરી રે લોલ, સમયસુંદર
સુખકાર ॥ મનઃ ॥ શ્રીઃ ॥ ૭ ॥

ભાગ ૨ જો.

શ્રી રિખવદેવનું સ્તવન.

(મહાવિદેહ દ્વંત્ર સોહામણું...એ દેશી.)

જગજીવન જગ વહાણહો, મારદેવીનો નાંદ લાલ રે;
સુખ દીઠે સુખ ઉપજે, દરશન અતિહી આણુંદ લાલ રે.
જગ ૦ ૧ આંખડી અંબુજ પાંખડી, અણ્મી સસી સમ
લાળ લાલ રે; વદન તે શારદ ચંદલો, વાણી અતિ રસા-
ળ લાલ રે. જગ ૦ ૨ લક્ષણ અંગે વિરાજતાં, અડહીય સ
હસ ઉદાર લાલ રે; રેખા કર ચરણાદિકે, અભિંતર નહીં
પાર લાલ રે. જગ ૦ ૩ ઈંદ્ર ચંદ્ર સ્વિ ગિરિતણા, ગુણ લઠ
વડીયું અંગ લાલ રે. ભાગ્ય ક્રિયાં થકી આવીયું, અચ-
રિજ એહ ઉત્તંગ લાલરે. જગ ૦ ૪ ગુણ સઘળા અંગે કર્યા,
દુર કર્યા સર્વ દાપ લાલ રે; વાચકજશ વિજયે થુણે,
દેખે સુખનો પોખ લાલ રે. જગ ૦ ૫

શ્રી અજીતનાથનું સ્તવન.

મારું મન માણું રે શ્રી વિરજાણજે રે.—એ દેશી.

પંથડો નિહાણું રે ળીળા જીનતણો રે, અજીત અજી-
ત ગુણ ધામ; જે તે છત્યા રે તેણે હું જીતિયો રે, પુરૂષ
કિસ્મું સુજ નામ. પંથડો ૦ ૧ ચરમ નયણ દરી મારગ જો
વતો રે, બૂદ્યો સઘલ સંસાર; જેણે નયણે કરી મારગ જો
ધરો રે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પંથડો ૦ ૨ પુરૂષ પરંપર
અનુભવ જોવતાં રે, અંધો અંધ પુલાય; વસ્તુ વિચારે રે
જો આગમે કરી રે, ચરણ ધરણ નહીં ઠાય. પંથડો ૦ તરફ

વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે ક્રોધ; અભિમતે
વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય. પંથડાં વ-
સ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણુતણે રે, વિરહ પડયો નિરમાર;
તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસિત બોલ આચાર.
પંથડાં કાલ લખિ લહી પંથ નિહાળશું રે, એ આરા
અવિહાંબ, એ જન જીવે રે જનજી જાણજો રે, આનંદધન
મત અંબ. પંથડાં

શ્રી મંભવનાથનું રતવન.

સાહિબ સાંભળો રે, સાંભવ અરજ અમારી; ભવો
હું ભખ્યો રે, ના લહી રોયા તુમારી; નરક નીગાહમાં રે,
તિહાં હું બહુ ભવ ભમીઓ, તુમ વિના દુઃખ સહાં રે,
અહર્નિશ ક્રોધે ધમધમીઓ સાહિબં ૧ ઈંદ્રી વશ પડ્યો
રે, પાળ્યાં વૃત નવી હુશે, વ્રત પણ નવિ ગણ્યા રે, હણી
યા થાવર હુશે; વ્રત પણ ગત નવી ધર્યાં રે, ખીચું સા
ચું ન બોલું; પાપની ગાહી રે, તિહાં મેં હેડહું બોલ્યું.
સાહિબં ૨ ચોરી મેં કરી રે, અવિહ અદત ન ટાળ્યું;
શ્રી જિન અઃશું રે, મેં નવી સંજમ પાળ્યું; મધુકરતણી
પરે રે, શુદ્ધ ન અહાર ગવેખ્યો, રસના લાલચે રે, વિરસ
પીડ ઉવેખ્યો. સાહિબં ૩ નરભવ દાહિલો રે, પામી મોહ
વશ પડીયો; પરમી દખીતે રે, મુજ મન ત્યાં જઈ અડી-
યો; કામ ન કો સર્યો રે, પાપે પીડ મેં ભરીઓ, શુદ્ધશુદ્ધ
નવી રહી રે, તેજે નવી આતમ તાર્યો. સાહિબં ૪ લ-
હમીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી; તોપણ નવી

મળી રે, મળી તો નવ રહી રાખી; જે મન અભિલષે રે,
તેહ તો તેથી નાસે; તણ સમ જે ગણે રે, તેહને નિત્ય રહે
પાસે. સાહિબ ૦ ૫ ધન્ય ધન્ય તે નરા રે, જેહનો મોહ
વિઝાડી, વિષયને વારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી; અભક્ષ
તે મેં ભજ્યાં રે, રાત્રીભોજન કીધાં; પ્રત નવિ પાળીયાં રે
જે હતાં મુજથી લીધાં. સાહિબ ૦ ૬ એમ અનંતા ભવ
ભગ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મળીયો; તુમ વિણ કોણ દિયે
રે, બોધ રચણ મુજ બળીયો; સંભવ આપજ્યો રે, ચરણ
કમળ તુજ સેવા; નય એમ વિનવે રે, મુજજ્યો દેવાધિ
દેવા. સાહિબ ૦ ૭

શ્રી સુમતિનાથનું સ્તવન.

ઝાંઝરીઆ મુનિવરની.—એ દશી.)।

સુમતિનાથ ગુણસ્થું મીલીછ, વાધે મુજ મન પ્રીત; તેલ
મિંદુ જેમ વિસ્તરેછ, જળમાંહી ભલી રીત. સોભાગી
જિનશું, લાગ્યો અવિહુડ રંગ. ૧ સજ્જનશું જે પ્રીતડીછ
જાની તે ન રહાય; પરિમલ કસ્તુરીતણેછ, મહિમા એમ
કહેવાય. સો ૨ અંગલિએ નવિ એર ઢંકાએ, જામડીએ
રવિ તેજ; અંજલીમાંહે જેમ ગંગ ન માએ, મુજ મન તેમ
પ્રભુ હેજ. સો ૩ હુઓ છપન અધર અરણવર, ખાતાં
પાન સુરંગ; પીવત ભરભર પ્રભુ ગુણ પ્યાલે, તેમ મુજ
પ્રેમ અભંગ. સો ૪ ઢાંકી ઇક્ષુ પરાલસ્થુંછ, ન રહે લ-
હિ વિસ્તાર; વાચકજશ કહે પ્રભુ ગુણેછ, તેમ મુજ પ્રેમ
પ્રકાર. સો ૫

શ્રી ચંદ્રપ્રભુજનું સ્તવન.

(રાયજી અમને હીએ આંણી.—એ દસી.)

જનજી ચંદ્રપ્રભુ અવધારો કે, નાથ નિહાળજો રે લોલ; જમણી બિરૂડ ગરીબ નિવાજની, વાચા પાળજો રે ॥ હરખે હું તુમ શરણે આયો કે, મુજને રાખજો રે લોલ; ચાર ચાર ચુગલ જે ભુંડા કે, તેને ફરે નાંખજો રે લોલ. ૨ પ્રભુજી પંચતણી પરસંસા કે, રૂડી થાપજો રે લોલ; મોહન મહેર કરીને મુજને, હરિશન આપજો રે લોલ. ૩ તારક તુમ પાલવ મેં ઝાલ્યો કે, હવે મુને તારજો રે લોલ; કુતરી કુમતિ થઈ છે કૂડે કે, તેને ફરે વારજો રે લોલ. ૪ સુંદરી સુમતિ સોહાગણ સારી કે, પ્યારી છે ઘણું રે લોલ; તાતજી તે વિણ જીવે, ચઢેક જીવન કેરું આંગણું રે લોલ. ૫ લખ ગુણ લખમણ રાણીએ જાયા કે, મુજ મન આવજો રે લોલ; અનુપમ અનુલવ અમૃત મીઠી કે, સુખડી લાવજો રે લોલ. ૬ દીપતી દાઢશો ધનુષ પરિમાણ કે, પ્રભુજીની દહી રે લોલ; દેવની દસ પૂરવ લખ માન કે, આયુષ વેલડી રે લોલ. ૭ નિગુણી નિરાગી પણ રાગી કે, મનમાંહે રહ્યા રે લોલ; શુભગુરુ સુમતિવિજય સુપસાય કે, રામે સુખ લહ્યા રે લોલ. ૮

શ્રી ઐયાંસનાથનું સ્તવન.

(કરમ ન છુટ રે પ્રાણીઆ.—એ દસી.)

તુમે બહુ મિત્રી રે સાહેબા, મહારે તો મન એક ॥ તુમ વિણ બીજો રે નવિ ગમે, એ મુજ માટી રે રેક

શ્રી શ્રેયાંસ કીરપા કરો ॥ એ આંકણી ॥ મન રાખો તુમે
સવિતણાં, પણ કિહાં એક મળી જાઓ ॥ લલચાવી લખ
લોકને, સાખી સહજ ન થાઓ ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ રાગ ભરે
જન મન રહો, પણ તિહું કાળ વૈરાગ ॥ ચિત્ત તુમારે સ-
મુદ્રનો, કોઈ ન પામે રે ત્યાગ ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ એહવા શુ-
ચિત્ત મેળવ્યું, કેળવ્યું પહેલાં ન કાંઈ ॥ શેવક નિપટ અ-
પુજ છે, નિરવહસ્યો તુમે શાંઘ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ નિરોગી
ચુર કેમ મિલે, પણ મળવાનો એકાંત ॥ વાચકજશ કહે
મુજ મીલ્યો, ભગતી તે કામજુ તાંત ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી વાસુપુજ્યનું સ્તવન.

વાસુપુજ્ય જિન ત્રિભુવન સ્વામી, ઘન નામી પરના
મી રે ॥ નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફળ કામી રે
વા૦ ॥ ૧ ॥ નિરાકાર અભેદ સંબ્રાહ્મક, ભેદ બ્રાહ્મક સાકાર
રે ॥ દરશન જ્ઞાન દુભેદ ચેતન, વસ્તુ અહણુ વ્યાપારોરે
॥ વા૦ ॥ ૨ ॥ કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે
કરીએ રે ॥ એક અનેક રૂપ નય વાંઢે. નિયતે નય અનુ-
સરિયે રે ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥ દુઃખ સુખરૂપ કરમફળ જાણો,
નિશ્ચય એક આનંદો રે ॥ ચેતનતા પરિણામ ન ચુકે, ચે-
તન કહે જિનચંદો રે ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥ પરિણામી ચેતન
પરિણામો, જ્ઞાન કરમફળ ભાવી રે ॥ જ્ઞાન કરમફળ ચેતન
કહીયે, લેજો તેહ મનાવી રે ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥ આત્મજ્ઞાની
સમજ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્યલિંગી રે ॥ વસ્તુ તેજે વસ્તુ
પ્રકાશે, આનંદજન મતિ સંગી રે ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી ધર્મનાથનું સ્તવન.

ધર્મ જીનેશ્વર ગાઉ રંગશુ, લંગ મ પાશો હો પ્રીત;
 જીનેશ્વરં બીજો મન મંદિર આણું નહીં, એ અમ કુલ-
 પદ રીત. જીનેશ્વરં ધર્મં ૧ ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ
 ફિરે, ધરમનો ન જાણે હો મર્મ; જીનેશ્વરં ધરમ જીનેશ્વર
 રણુ મદ્યા પછી, કોઈ ન બાંધે હો કર્મ. જીનેશ્વરં ધર્મં
 ૨ પ્રવચન અંજન જો સદ્યુર કરે, દેખે પરમ નિવાન; જી
 નેશ્વરં હૃદય નયન નિહાળે જગ ધણી, મહિમા મેરે સ-
 આન. જીનેશ્વરં ધર્મં ૩ દોડત દોડત દોડત દોડીયો, જેતી
 મનની રે દોડ; જીનેશ્વરં પ્રેમ પ્રતીત વિચારો કુંકડી, ગુરુ
 ગમ લેજો રે જોડ. જીનેશ્વરં ધર્મં ૪ એક પાપી કેમ પ્રી-
 તિ વરે પડે, ઉભય મિદ્યા હુએ સંધિ; જીનેશ્વરં હું રા-
 ગી હું મોહે કંદીયો, તું નીરાગી નિરબંધ. જીનેશ્વરં
 ધર્મં ૫ પરમ નિવાન પ્રગટ મુખ આગળે, જગત ઉલંધી
 હો જાય; જીનેશ્વરં જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની,
 અંધો અંધ પલાય. જીનેશ્વરં ૬ નિર્મળ ગુણ મણિ રે-
 હણુ હુધરા, મુનિજન માનસ હંસ; જીનેશ્વરં ધન્ય તે ન-
 ગરી ધન્ય વેળા થી, માતા પિતા કુળ વંશ. જીને
 ધર્મં ૭ મન મધુકર વર કરમેડી કહે, પદકજ નિકટ નિ-
 વાસ; જીનેશ્વરં ધન નામી આનંદધન સાંભળો, એ શેવ-
 કની અરદાસ. જીનેશ્વરં ધર્મં ૮

શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન.

ધન દીન વેળા ધન થી તેહ, અચિરાતો નંદન બિન

છ ભેટસ્થૂંછ; લહીસ્થૂં રે મુખ દખી મુખચંદ, વિરહ
 વ્યથાનાં દુઃખ સવિ મેટસ્થૂંછ. ૧ બણ્યો રે જેણે તુજ ગુણ
 લેરા, બીજો રે રસ તેહને મન નવિ ગમેછ; ચાખ્યો રે
 જેણે અમી લવલેરા, બાકસથુકસ તસ ન રચે કુમેછ. ૨
 તુજ સમકિતરસ સ્વાદનો બાણ, પાપકું ભગતે બહુ દીન
 સેવીયુંછ; સેવા જે કરમને જોગે તોહો, વાંછે તે સમકિત
 અમૃત કુરે લખ્યુંછ. ૦ તાહરં ધ્યાન તે સમકિત રૂપ, તે-
 હજ જ્ઞાનને ચારિત્ર તેહ છેછ; તેહથી રે બાણે સઘળાં હો
 પાપ, ધ્યાતા રે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેછ. ૪ દખીરે અ-
 રભૂત તાહરં રૂપ, અચરિજે ભવિકારૂપી પદ વરેછ; તાહરી
 ગત તું બાણે હો દેવ, સમરણ ભજન તે વાચકજશ કહેછ.

શ્રી મહિનાથનું સ્તવન.

(શત્રુજય ઋષભ સમોસર્થા.—એ દેશી.)

મૃગશિર શુદિ એકાદશી, દિને બાચા રે; ત્રિશુવન
 ભયો રે ઉઘોત, સેવે સૂર આચા રે. ૧ મુખીયા થાવર ના
 રકી, શુભ છાયા રે; પવન થયા અનુકુળ, મુખાલા વાચા
 રે. ૨ અનુક્રમે જોખન પામીયા, મુણી આચા રે; પૂરવના
 પદ મિત્ર, કહી સમજાયા રે. ૩ શુદિ એકાદશીને દિને,
 પ્રત પાચા રે; તિણે દિને કેવળનાથ, લહે જિનરાયા રે. ૪
 જ્ઞાનવિમળ મહિમા થકી, મુજસ સવાચા રે; મહિ જિને-
 સર ધ્યાને, નવનિધિ પાચા રે. ૫

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન.

(ગરબાની દશીમાં.)

જઘને રહેજો મારા વાહાલાઈ રે, શ્રી ગિરનારને જા-
ખ; જઘનેં અમે પણ તિહાં આવીશું; મારાં જ્યારે પા-
મીશું જોખ. જઘં ૧ જાન લેઈ જુનાગઢે, મારાં આંધ્યા
તોરણ આપ; જઘં પશુઆં પેખી પાછા વળ્યા, મારાં
જોતાં ન દીધો જવાખ. જઘં ૨ સુંદર આપણ સરિખા,
મારાં જોતાં નહીં મળે જોડ; જઘં જોડ્યા અણુજોડ્યા
કરો, મારાં એ વાતે તમને જોડ. જઘં ૩ હું રાગી છું
વૈરાગીઓ, મારાં જગમાં જાણે સહુ કોય; જઘં રાગી તો
લાગી રહે, મારાં વૈરાગી રાગી ન હોય. જઘં ૪ વર
ખીજો હું નવિ વર; મારાં સઘળા મહેલો સંવાદ; જઘં
મોહનીયાને જઘ મળી, મારાં મોટા સાથે રયા વાદ. જઘ
પ ગઢ તો એક ગિરનાર છે, મારાં નર તો છે એક શ્રી
નેમ; જઘં રમણી એક રાજેમતિ, મારાં પૂરો પાડ્યો જોણે
પ્રેમ. જઘં ૬ વાયકઉદયની વંદના, મારાં માની લેજો
મહારાજ; જઘં નેમ રાજુલ મુક્તે મળ્યાં, મારાં સાર્યાં
આતમ કાજ. જઘને રહેજો મારા વાહાલાઈ રે. ૭

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન.

(આવો જમાડ પ્રાહુણ, જયવતાઈ.—એ દશી.)

નિરખ્યો નેમિ જિજ્ઞંસે, અરિહંતાઈ. રાજમતિ કયો
ત્યાગ; ભગવંતાઈ. બ્રહ્મચારી સંયમ મહી, અં અનુક્રમે
યથા વિતરાગ. ભં ૧ ચામર ચક્ર સિદ્ધાસન, અં પાદ

પીઠ સંયુક્ત; ભ૦ છત્ર ચાલે આકાશમાં, અ૦ દેવ દુંદુભી
વર ઉત્ત. ભ૦ ૨ સહસ્ર જોયણુ ધ્વજ સોહતો, અ૦ પ્રભુ
આગળ ચાલતં; ભ૦ કનક કમલ તવ ઉપરે, અ૦ વિચરે
પાથ ઠવંત. ભ૦ ૩ ચાર મુખે દીપે દેરાના, અ૦ ત્રણ ગઢ
ઝાઝ ઝમાલ; ભ૦ કેમ રોમ રમશુ નખા, અ૦ વાધે નહીં
કોઇ કાળ. ભ૦ ૪ કાંટા પણ ઉધા હોય, અ૦ પંચ વિપય
અનુકુળ; ભ૦ પદ ઝતુ સમ કાળે ફળે, અ૦ વાસુ નહીં મ
તિકુળ. ભ૦ ૫ પાણી સુગંધ સુર કુસુમની, અ૦ વૃદ્ધિ
હોયે સુરસાલ; ભ૦ પંખી દીપે સુપ્રદક્ષિણા, અ૦ વૃક્ષ નમે
અસરાલ. ભ૦ ૬ જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની, અ૦ સેવ કરે
સુર કોડી; ભ૦ ચાર નિકાયના જઘન્યથી, અ૦ ચૈત્ય વૃક્ષ
તેમ જોડી. ભ૦ ૭

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન.

સામળીયો ત્યાગીને હું તો રાગી, વાલા રે મારા સં
જમશું રહ લાગી; સામળીયો ત્યાગીને હું તો રાગી. રક.
વા૦ મારો નેમ નગીનાનો રાગી, વા૦ મા૦ સુંદર રચામ
સોલાગી, વા૦ મા૦ સંજમ લીએ વડલાગી. સામળીયો
૨ વા૦ મા૦ ઘડ ગિરનારની ઘાટે, મોહન મને મળશે હવે
એ વાટે; જઘ હું તો હાથ મેલાવીશ માથે. સામળીઓ
૩ વા૦ મા૦ જઘ રે હવે રાજ્યન નેમની પાસે, લીયે રે
હવે સંજમ અતિ ઉત્તાસે; હાં રે નેમનાથ પહેલી શિવજા-
શે. સામળીઓ ૪ વા૦ મા૦ દંપતી શિવમુખ મળીઓ,
વા૦ મા૦ વિરહ દાવાનલ ટળીઓ; વા૦ મા૦ અગરો લગી

ગુણ ભરીધો. સામળીઓ ૦ ૫ વાં ૦ માં કહે દીપ મુલે.
એક મોરી, વાં ૦ માં તુમે તારી રાણુલ નારી; વાં ૦ માં
તુમે હમને કરો મોહવારી. સામળીઓ ૦ ૬

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

અંતરબામી મુણ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ તુમારો
સાંભળીને હું આવ્યો તીરે, જનમ મરણ દુઃખ વારો. શે
વક અરજ કરે છે રાજ, અમને શિવમુખ આપો. ૧ સહુ-
કેનાં મનવંછિત પૂરો, ચિંતા સહુની ચુરો; એવું બિરદ
છે રાજ તુમારું, કેમ રાખો છો દૂરે. શેવક ૦ ૨ શેવકને વલ
વલતો દેખી, મનમાં મહેર ન ધરશો; કંડણાસાગર કેમ ક-
હેવાશો જો ક્રિપકાર ન કરશો. શેવક ૦ ૩ લટપટનું હવે
કામ નહીં છે, પ્રત્યક્ષ દરિસન દીજે; ધુઆડે ધીબું નહીં
સાહિબ, પેટ પડ્યા પતીજ. શેવક ૦ ૪ શ્રી સંખેશ્વર મંડ-
લુ સ્વામી, વિનતડી અવધારો; કહે જિન હર્ષ મયાકરી મુ-
જને, લવસાગરથી તારો. શેવક ૦ ૫

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

રાતાં જેવાં ફુલડાંને, સામળ જેવો રંગ; આજ તારી
આંગીનો, કંઈ અજબ બન્યો છે રંગ. પ્યારા પાસે હો લાલ,
દિનદયાળ તુને નયણે નિહાલ. એ આંકણી. ૧ જોગીવાડે
જાગતો ને, માતો વિંગડમદ્ધ; સામળો સોહામણને, છત્યા
આઠે મદ્ધ. પ્યારા ૦ ૨ તું છે મારો સાહિબોને, હું છું તારો
દાસ; આરા પૂરો કાસની, કંઈ સાંભળી અરદાસ. પ્યારા ૦

૨ દેવ સઘળા દીઠા તેમાં. એક તું અવહી; લાખેજીં છે લ-
ટકું તાહરં, કેખી રીઝે દિલ્લ. ખ્યારાં ૪ કોઈ નમે પીરને
ને, કોઈ નમે રામ; ઉદયરતન કહે રે પ્રભુ, મારે તુમથું કા-
મ. ખ્યારા પાસજી હો લાલ. ૫

શ્રી અજરાપાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

(ગરબાની દેશી.)

હાં રે મારે આજની ઘડી તે રણિયામણી જો, અજ-
રાપાસજી પૂજ્યાની વધામણી જો. મારે આજનીં ૧ પૂરો
પૂરો રે શોભાશણ સાથીઓ જો, મારે મદિરે પધારો પાસ
હાથીઓ જો. મારે આજં ૨ હું તો મોતીડાના ચોક પૂ-
રાવતીજો, અજરાપાસજીની આંગીઓ રચાવતીજો. મારે આ-
જં ૪ કહે રૂપચંદ સ્વામિનો દીઠડા જો, મારા હૃદયકમળ
લાગે મીઠડા જો. મારે આજં ૫

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

ખ્યારો લાગે મને સારો લાગે, દરીશનમાં ગંભીરોજી
ખ્યારો લાગે. સોના કેરી ઝારીયાં ને માંહી લઈયાં પાણી,
નહવણ કરાવું મેરા જીનજીકે અંગ. દરિશનં કેશર અંદન
લઈયાં રે કચોળાં, પૂજા કરું મેરા પ્રભુજીકે અંગ. દરિશનં
હુપ ધ્યાન ઘરા અનુહઃ હે, લળી લળી શીપ નમાવત હે
દરિસનં ફુલ ગુલાબકી આંગી બની હે, હાર પહેરાવુ
મેરા જીનજીકે અંગ. દરિશનં આનંદવન પ્રભુ સસત પં-
થમે, જ્યોતિમે જ્યોત મીલાવત હે. દરિશનં

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

(રઘુપતિ રામ હૃદયમાં રહેલો રે.—એ દશી.)

આવો રે આવો પાસછ મુજ મળીયા રે, મારા મ-
નના મનોરથ ફળીઆ; આવો રે આવો પાસછ મુજ મ-
ળીયા રે. એ આંકણી. તારી મુરત મોહનગારી રે, સહ
સંબને લાગે છે પ્યારી રે; તમને મોહી રહ્યાં મુર નરનારી
આવો રે આવો. ૧ અલખેલી મુરત પ્રભુ તાહરી રે, તારા
મુખડા ઉપર જાઉં વારી રે, નાગ નાગણીની જોડ ઉગારી
આવો રે આવો. ૨ ધન્ય ધન્ય દેવાધી દેવા રે, મુરલોક
કરે છે સેવા રે, અમને આપોને શિવપુર મેવા આવો રે
આવો. ૩ તમે શિવરમણીના રસિયા રે જમ મોક્ષપુરીમાં
વસીયા રે, મારા હૃદયકમળમાં વસિયા. આવો રે આવો.
૪ જે દુર્ઘ પાર્શ્વતણા ગુણ ગારો રે, તેનાં ભવોભવનાં પા-
તિક જારો રે, તેનાં સમકિત નિરમળ થારો. આવો રે આ-
વો. ૫ પ્રભુ ત્રેવીસમા જિનરાયા રે, માતા વામાદેવીના
જાયા રે; અમને દર્શન દાની દયાળા આવો રે આવો. ૬
હું તો લળી લળી લાગું પાથ રે, મારા ઉરમાં તે હરખ
ન માથ રે, એમ માણિકવિજય ગુણ ગાય. આવો. ૭

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

વીરજી મુખે એક વિનતી મોરી, વાત વિચારો તુમે
ધણી રે; વીર મને તારો મહાવીર મને તારો, ભવજળ પાર
ઉતારોને રે. પરિભ્રમણ મેં અનંતા રે કીધા, હજુએ ન
આવો ભલો રે; તુમે તો થયા પ્રભુ સિદ્ધ નિરંજન, હમે

તો અનંતા ભવ ભમ્યા રે. વીર મને. ૧ તુમે હમે વાર
અનંતિ ભેળા, રમીઆ સંસારિપણે રે; તેહ પ્રીત જે પૂર-
ણ પાળો, તો હમને તુમ સમ કરો રે. વીર. ૨ તુમ સમ
હમને ભેગ ન જાણો, તો કાંઈ થાડું દીજીએ રે; ભવોભવ
તુમ ચરણની શેવા, પામી હમે ઘણું રીજીએ રે. વીર. ૩
દંદ્રિજાળીઆ કહેતો રે આઁયો, ગણધર પદ તેહને દીઝારે;
અર્ચુનમાળી જે નર પાપી, તેહને જિન તમે ઉદ્ધર્યો રે.
વીર. ૪ ચાંદનમાળાએ અડદના ખાકુલ, પડિસાહ્યા તુમને
પ્રભુ રે; તેહની સાહુની સાચી રે કીધી, શિવવધુ સાથે
ભેળવી રે. વીર. ૫ ચરણે ચાંદકોશીયો હશીયો, કલપ
આઠમે તે ગયો રે; ગુણ તો તમારા પ્રભુ મુખથી સુગ્રીને,
આવી તુમ સનમુખ રહ્યો રે. વીર. ૬ નિરંજન પ્રભુનામ
ધરાવો, તો મહુને સરખા ગણો રે; ભેદભાવ પ્રભુ દૂર કરી
ને, મુજશું રમો એકમેકશું રે. વીર. ૭ મોડા વેલા તુમ-
હીજ તારણ, હવે વિલંબ શા કરણે રે; જ્ઞાનતણા ભવના
પાપ મીઠાવો, વારી જાઉં વીર તોરા વારણે રે. વીર. ૮

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

ગીરઆરે ગુણ તુમતણા, શ્રી વર્ધમાન જિનરાયા રે;
મુણતાં અવણે અમી ઝરે, મારી નિર્મલ થાયે કાયા રે.
ગી. ૧ તુમ ગુણ ગણ ગંગાજળે, હું ઝીલી નિર્મળ થાઉં
રે; અવર ન ધંધો આદર, નીશદિન તોરા ગુણ ગાઉં રે.
ગી. ૨ ઝીંધ્યા જે ગંગાજળે, તે હીલર જળ નવિ પેસેરે; જે
માલતી ફૂલે મોહીઆ, તે આવળ જઇ નવિ બેસે રે. ગી. ૩

એમ એમ તુમ ગુણ ગોઠશું, રંગે રાન્ધા ને વળી માન્ધા રે;
તે કેમ પરસુર આદરે, જે પરનારી વશ રાન્ધા રે. ગી૦ ૪ તું
ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારો રે; વાયક-
જશ કહો માહો રે, તું જીવ જીવન આધારો રે. ગી૦ ૫

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું, વિનતડી અવધાર; ભવ
મંડપમાં રે નાટક નાચીયો, હવે મુજ દાન દેવરાય. સિ૦
૧ ત્રણ રતન મુજ આપો તાતજી, જેમ નાવે સંતાપ; દાન
દેવતાં રે પ્રણુ કોશલ પરે, આપો પદવી આપ. સિ૦ ૨
ચરણ અંગૂઠો તે મેર કંપાવીયા, મોઝ્યાં સુરનાજ માન; અષ્ટ
કરમના તે ઝંઘડા જીતવા, દીધાં વરશીદાન. સિ૦ ૩ સાસન
નાયક શિવમુખ દાયક, ત્રિસલા કુખે રતન; સિદ્ધારથના રે
વંશ દીપાવીયા, પ્રણુજી તમને ધન્યધન્ય. સિ૦ ૪ વાયકશિ
ખ રે કિરતીવિજય ગુર, પ્રણુમું તાસ પસાય; ધરમતણા
એ જિન ચોવીસમા, વિનયવિજય ગુણ ગાય. સિ૦ ૫

શ્રી વિરજન સ્તવન.

(કૃતમલની દેશી.)

જગપતિ તારક શ્રી જિનદેવ, દાસનો દાસ હું તાહરો;
જગપતિ તારક તું કિરતાર, મનમોહન પ્રણુ માહરો, ૧ જ
ગપતિ તાહરે તો ભક્ત અનેક, મહારે તો એકજ તું ધણી;
જગપતિ વીરામાં તું મહાવીર, સુરત તહારી સોહામણી.
૨ જગપતિ ત્રિસલારાણીનો તું તન, ગંધારખંદર ગાજીઓ
જગપતિ સિદ્ધારથ કુળ શણગાર, રાજ રાજેશ્વર રાજિયો;

૩ જગપતિ ભક્તોની ભાગે છે ભીડ, ભીડ પડે રે પ્રભુ
વારિએ; જગપતિ તુંહી પ્રભુ આગમ અપાર, સમજ્યો ન
જાયે સુજ સારીએ. ૪ જગપતિ ઉદય નમે કર્યોડ, સત્તર
નેવ્યાશી સમકીયો; જગપતિ ખંખાયત જંજુમર સંઘ, ભ
ગવંત ભાવશું ભેટીયો. ૫

સ્તવન.

જગત ગુરુ જિનવર જયકારી, સેવો તુમે ભાવે નરના-
રી; આશા રે એની ચારાશી વારી. જગતં એ આંકણી.
૧ જળચંદન કુસુમે કરીએ, ધુપ દીપ અક્ષત ભરીએ; ને-
વેદ કળ આગળ ધરીએ. જગતં ૨ થે થે ભાવપૂજા સારી
નાટક ગીતને મનોહારી; તીયાં સુધી કરો હિતકારી. જં
૩ ભાવથી દીવ્ય પૂજા કરશે, તે ભવસાયરને તરશે; સરસ
શીવસુંદરીને વરશે. જગતં ૪ વીસ ઉદસાથી સાર, સુત્ર
નિશિ થશે મનોહાર; ભણી રૂપવિજય લહો પાર. જં ૫

સ્તવન.

આવો આવો જસોદાના કંથ, અમ ઘેર આવો રે; ભ
ગતી વચ્છલ ભગવંત નાથ શે નાવોરે; એમ ચંદનખાળાને
ગોલડે પ્રભુ આવી રે, મુકી બાકુળ માટે પાછા વળી બો-
લાવી રે. આવો ૧ સંકેત કરીને સ્વામી ગયા તમે વન-
માં રે, થઇ કેવળી કેવળી કીધ, ધરી જો મનમાં રે; એમ
કેસરકેરા કીચ કરીને પુજુ રે, તોએ પહેલે ત્રત અતિચાર
થકી હું મુજુ રે. આવો ૨ જીવહિંસાના પર્યખાણ થુલ
થી કરીએ રે, દુવિહં તિવિહંનો પાડ સદા અનુમરીએ રે;

વાશી બાળો વિદલ નિશિભક્ષ હિંસા ટાળું રે, સવા વિદ્યા
 ફેરી જીવદયા નિત્ય પાળું રે. આવો ૦ ૩ દશ ચંદરવા દશ
 હામ બાંધી રહીએ રે, જીવ જાએ એહવી વાત ફાગને ન
 કહીએ રે; વધ બંધન ને છ વીચ્છેદ ભાર ન ભરીએ રે,
 ભાત પાણીનો વીચ્છેદ પશુને ન કરીએ રે. આવો ૦ ૪ ભો-
 કીક દેવ ગુરૂ મિથ્યાત ત્યાસી ભેદ રે, તુમ આગળ સુજ-
 તાં આજ હોય વીચ્છેદ રે; ચોમાસે પણ બહુ કાજ જયણા
 માળુ રે, પગલે પગલે મહારાજ વ્રત અજવાળું રે. આ ૦
 ૫ એક ધ્યાસ માંહી સોવાર સમરૂં તમને રે, ચંદનખાળા
 જેવું સાર આપો અમને રે; માછી હરીબળ ફળદાય, એ
 વ્રત પાળી રે, શુભવીર ચરણ સુપસાય, નિત્ય દીવાળીરે.

સ્તવન.

(સુણ ગોવાલણી.—એ દેશી.)

હો સાહેબજી પરમાત્મ પૂજ્યાનું ફળ મુજ આપો;
 હો સાહેબજી લાખેણી પૂજા રે સેં ફળ નાપો. એ આંકણી
 ઉત્તમ ઉત્તમ ફળ હું લાવું; અરિહાંને આગળ મુકાવું; આ
 ગમ વિધિ પૂજા વિરચાવું, ઉભો રહીને ભાવના ભાવું.
 હો ૦ ૧ જિનવર જિન આગમ એક રૂપે, સેવતાં ન પડો
 ભવ ક્રુપે; આરાધન ફળ તેહનાં કહીએ, આ ભવમાંહિ સુ
 ખિયા થઇએ, હો ૦ ૨ પરભવ સુરલોકે તે જાવે, ઈંદ્રાદિક
 અપ્સર મુખ પાવે; તિહાં પણ જિન પૂજા વિરચાવે, ઉત્તમ
 ફળમાં જઈ ઉપજાવે ॥ હો ૦ ૩ તિહાં રાજ્યરિદ્ધ પરિકર
 રંગે, આગમ સુજતાં સદગુરૂ સંગે; આગમશું રાગ વળી

ધરતા, જિન આગમ જિન પૂજા કરતા. હોં ૪ સિદ્ધાંત
લખાવીને પૂજે, તવ કર્મ સકલ દૂરે ધુજે; લહે કેવળ ચ-
રણ ધરમ પામી, શુભવીર મળે જો વિશ્રામી. હોં ૫
સ્તવન.

રે જીવ જિનધર્મ કીજીએ, ધર્મના ચાર પ્રકાર; દાન
શિયળ તપ ભાવના, જગમાં ઓઠું સાર. રે જીવં ૧ વ-
રસ દિવસને પારણે, આદિશ્વર અણુગાર; ઇશ્વરસ વહોરા-
વીયા, શ્રી શ્રેયાંસકુમાર. રે જીવં ૨ ચંપાપોળ ઉઘાડવા,
ચારણીએ કાઝ્યાં નીર; સતી શુભદ્રા જશ થયો, શિયળ
મેર ગંભીર. રે જીવં ૩ તપ કરી કાયા શોષવી, સરસ
નીરસ અહાર; વીર જીજ્ઞાસ વળાણીઓ, ધન ધન ધન્ને
અણુગાર. રે જીવં ૪ અનિત ભાવના ભાવતાં, ધરતો નિ-
ર્મળ ધ્યાન; ભરત આરિસાહુવનમાં, પામ્યા કેવળજ્ઞાન. રે
જીવં ૫ એ જિન વદત સુરતર સમો, જેનાં ફળ છે સાર;
સમચસુંદર કહે સેવજો; જૈનધર્મ મુક્તિ દાતાર. રે જીવં ૭
સ્તવન.

અનીહારે ધુપ ધરો જીન આગળે રે, કૃશાગર ધુપ
દશાંગ શ્રેણી ભદી ગુણઠાણની રે; અનીહારે ધુપધાણું તે
રતને જડયું રે, ઘડયું જાત્યમઘ કનકાંગ. શ્રેણીં ધુપ ધરોં
૧ અનીહારે મુનીવર રૂપ ન દાખવે રે, થીતી બંધ પુ-
રવની રીત; શ્રેણીં અનીહારે બંધોદય ગુણઠાણે પંચમે
રે, હવે ખાચક શેણી વદીત. શ્રેણીં ધુપં ૨ અનીહારે
સોળ સામંતને ભોળવી રે, વચ્ચે ઘેરી હણ્યા લહી લાગ;

ઐશ્વરીં અનીહારે નાઠા આઠે સેનાપતી રે, નવ માન ખીજે
 લાગ. ઐશ્વરીં ધુપં ૩ અનીહારે ચઉઆશા લગે એ રહે
 મરણે નરની ગતી જાણ; ઐશ્વરીં અનીહારે રજરેખા સમ
 કોથ છે રે, કંઠ થાંલ સમાણે માન. ઐશ્વરીં ધુપં ૪ અની-
 હારે માયા ગોમૂત્ર સારખી રે, છે લોભ તે ખંજણ રંગ;
 ઐશ્વરીં અનીહારે મુનીવર મોહ તે સાચવે રે, રહી શ્રી
 શુભવીરને સંગ. ઐશ્વરીં ધુપં ૫

ચક્રેશ્વરીમાતાનું સ્તવન.

(સારં સારં રે સુરત શહેર.—એ દશી.)

અલખેલી રે ચક્રેશ્વરી માતા, જોવાને જઈએ; જસ સો
 વનવર્ણી ગાત્ર, જોવાને જઈએ; હારે જસ ઈંદ્ર કરે બહુમા-
 ન, જોવાને જઈએ. એ આંકણી. આ જોવા રે જઈએ ને
 પાવન થઈએ, દેખી મન ગહગહીએ રે; એક તિરથ ખીજી
 જગદંબા, વંદીને સંપદ લહીએ. જોવાને ૧ અષ્ટ ભુજ-
 ણી અતિ લટકાળી, મૃગપતિ વાહનવાળી રે; જિન ગુણ
 ગાતી લેતી તાળી, તિરથની રખવાળી. જોવાને ૨ શ્રી
 સિદ્ધાચળ ગિરિપર રાજે, દેવ દેવી સહી માજે રે; રંગીત
 જાળી ગોખ બિરાજે, ઘંટ ઘડીઆળાં વાજે. જોવાને ૩
 ઘાટડી લાલ ગુલાલ સોહાવે, પીળાં રાતાં ચરણાં રે; બહુ
 શોભે છે જગ જનની ને, કેસર કુમકુમ વરણાં. જોવાને ૪
 આંહો બાબુખંધ બેરખા બિરાજે, કોટે નવસેરો હાર રે;
 કેડે કટીમેખળા રણજીકે, હીરા ઝગકે સાર. જોવાને ૫
 નાકે મોતી ઉજજવળ વરણાં, કંઠે નવસેરો હાર રે; રતનજ-

પ્રિત દાચ ઝાંઝર ઝગકે, ધુધરીએ ઝમકાર. જોવાને ૬ શ્રી
સિદ્ધાચળ પુંડરગિરિપર, જ્યાં જગદંબાનો વાસ રે; જે
કુર્મ એ તિરથને સેવે, તેની પૂરશે આશ. જોવાને ૭ દશ
દશના નાના મોટા, સંઘવી સંઘ લેઈ આવે રે; તે સહુ
પહેલાં શ્રીકૃષ્ણ ચુંદડી, જગ જનનીને ચઢાવે. જોવાને ૮
સંઘવી સંઘતણી રખેવાળી, ખહુ શોભા છે સારી રે; દીપ
વિજય કહે મંગલિક કર્ણો, શાસનની રખેવાળી. જો ૯

શ્રી પન્નપણુનું સ્તવન.

પર્વ પન્નપણુ આવીયાં રે લાલ, કીજે ઘડું ધર્મ ધ્યા
ન રે; ભવિકજન. આરંભ સકલ નિવારીયે રે લાલ, જીવા
દીજે અભયદાન રે. ભ૦ પર્વ ૦ ૧ સઘળા માસમાં માસ
વડા રે લાલ, ભાદ્રવમાસ સુમાસ રે; ભ૦ તેહમાં આઠ દીન
રૂઝડા રે લાલ, કીજે સુકૃત ઉદ્ધાસ રે. ભ૦ પર્વ ૦ ૨ ખાં-
ડણ પીસણ ગારનાં રે લાલ, નાવણ ધોવણ જેહ રે; ભ૦
એવા આરંભને ટાળીએ રે લાલ, વજો સુખ અછેહ રે.
ભ૦ પર્વ ૦ ૩ પુસ્તકવાસીને રાખીએ રે લાલ, આચ્છવ ક-
રીએ અનેક રે; ભ૦ ઘર સાડ વિત વાવશે રે લાલ, હુધડે
આણી વિવેક રે ભ૦ પર્વ ૦ ૪ પૂજી અર્ચીને આણીએ રે
લાલ, સદ્ગુરૂની પાસ રે; ભ૦ ઢોલ દગમણ ફેરીયા રે લા-
લ, મંગલિક ગાવો ભાસ રે. ભ૦ પર્વ ૦ ૬ શ્રીકૃષ્ણ સરસ
સોપારીયા રે લાલ, દીજે સ્વામીને હાથ રે; ભ૦ લાભ અ
નંતા બતાવીઆ રે લાલ, શ્રીમુખ ત્રિભુવન નાથ રે. ભ૦
પર્વ ૦ ૬ નવ વાંચના શ્રી સૂત્રની રે લાલ, સાંભળો શુદ્ધે

ભાવ રે; ભં સ્વામિવત્સળ કીજીએ રે લાલ, ભવજળ ત-
 રવા નાવ રે. ભં પર્વં ૭ ચિત્તે ચૈત્ય જુહારીએ રે લાલ,
 પૂજા સત્તર પ્રકાર રે; ભં અંગપૂજા સદગુરૂતણી રે લાલ,
 કીજીએ હરખ અપાર રે. ભં પર્વં ૮ જીવ અમાર પળા
 વીએ રે લાલ, તેહથી શિવમુખ હોય રે; ભં દાન સંવ-
 ત્સરી દીજીએ રે લાલ, ઈણ સંભા પર્વ ન કોઈ રે. જાં
 પર્વં ૯ કાઉસ્સગ્ગ કરી સાંભળો રે લાલ, આગમ આપણે
 કાન રે; ભં છટુ અહમ તપશા કરો રે લાલ, કીજે ઉજવ-
 ણ ધ્યાન રે. ભં પર્વં ૧૦ ઇણ વિધ આરાધશે રે લાલ,
 લેશે સુખની કોડ રે; ભં મુક્તિમંદિરમાં માલશે રે લાલ,
 મુનિ હંસ નમે કર જોડ રે. ભં પર્વં ૧૧

દિવાળીનું સ્તવન.

મારે દિવાળી રે થઈ આજ, પ્રભુ મુખ જોવાને; સર્થાં
 સર્થાં રે સેવકનાં કાજ, ભવદુઃખ જોવાને. ટેક. મહાવીર
 સ્વામી મુગતે પહોંત્યા, જોતમ કેવળજ્ઞાન રે; ધન અમા-
 વાસ્થા દિવાળી મારે, વિરપ્રભુ નિરવાણુ. જિનં ૧ ચા-
 રિત્ર પાળ્યા નિરમજાને, રાજ્યા વિષય કષાય રે; એવા મુ-
 નિને વંદીએ તો, ઉતારે ભવપાર. જિનં ૨ બાકુળ વોર્યા
 વીરજીને, તારી ચંદનબાળા રે; કેવળ લઈ પ્રભુ મુગતે પ-
 હોત્યા, પામ્યા ભવનો પાર. જિનં ૩ એવા મુનિને વંદી
 એ જો, પંચ જ્ઞાને ધરતા રે; સમવસરણ દેઈ દેશના રે,
 પ્રભુ તાર્યા નર ને નાર. જિનં ૪ ચોવીસમા જિનેશ્વરને,
 મુગતિતણા દાતાર રે; કર જોડી કવિ એમ ભણે રે, મહારો
 દુનિઆ રેરો રાજા. જિનં ૫

દીવાળીનું સ્તવન.

વાલાણની વાટડી અમે જોતા રે.—એ દેશી,
જય જિનવર જગ હિતકારી રે, કરે શેવા સુર અવ
તારી રે; ગૌતમ પમુહા ગણધારી, સનેહિ વીરજી જયકારી
રે. ૧ અંતરંગ રિપુને ત્રાસે રે, તપ કાપા ટાપે નિવાસે રે;
લઘું કેવળનાથ ઉદ્ધાસે. સનેહિ ૨ કટીલકે વાદ વદાય રે,
પણ જિન સાથે ન ઘટાય રે; તિણે હરિલંછન પ્રભુ પાચ.
સનેહિ ૩ સવિ સુર વહુ થેઈ થેઈકારા રે, જળપંકજની
થેરે ન્યારા રે, તણ ત્રણા ભોગ વિકારા. સનેહિ ૪ પ્રભુ
દશના અમૃતધારા રે, જૈનધર્મ વિષે રથકારા રે; જેણે તાર્યા
મેઘકુમારા. સનેહિ ૫ ગૌતમને કેવળ આલી રે, વર્યા ધ્યા
તીએ શિવ વરમાળી રે; કરે ઉત્તમ ભોક દીવાળી. સને
૬ અંતરંગ અલછ નિવારી રે, શુભ સજ્જનને ઉપગારી
; કહે વીર વિભુ હિતકારી. સનેહિ ૭

પાંચમનું સ્તવન.

પાંચમી તપ તમે કરો રે પ્રાણી, જેમ પામો નિર્મળ
જ્ઞાન રે; પહેલું જ્ઞાન ને પછી ક્રિયા. નહીં કોઈ જ્ઞાન સ-
માન રે. પાંચમી ૧ નંદીસૂત્રમાં જ્ઞાન વખાણ્યું, જ્ઞાનના
પાંચ પ્રકાર રે; મતિ શ્રુત અવધિ ને મનઃપર્યવ, કેવળ એ,
ઉદાર રે. પાંચમી ૨ મતિ અઠ્ઠાવીસ શ્રુતિ ચઉદહ વીસ
અવધિ છે અસંખ્ય પ્રકાર રે; દાય ભેદે મનઃપર્યવ ઘણ્યું
કેવળ એક ઉદાર રે. પાંચમી ૩ ચંદ્ર સૂર્ય પ્રહ નક્ષત્ર
તારા, એકથી એક અપાર રે; કેવળજ્ઞાન સમું નહીં કોઈ,

લોકલોક પ્રકાશ રે. પંચમીં ૪ પારધનાથ પ્રસાદ કરીને
મહારી પૂરે ઉમેદ રે, સમયસુંદર કહે હું પણ પ્રણય,
જ્ઞાનનો પાંચમો ભેદ રે. પંચમીં ૫

આઠમનું સ્તવન.

હાંરે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવીશ દશજો, દીધે
રે ત્યાં દેશ મગધ સહુમાં શિરે રે લોલ; હાંરે મારે નય-
રી તેમાં રાજગૃહિ સુવિશેષજો, રાજે રે ત્યાં શ્રેણિક ગાજે
ગજપરે રે લોલ. ૧ હાંરે મારે ગામ નગર પુર પાવન ક-
રતા નાથજો, વિચરતાં તિહાં આવી વીર સમોસર્યારે લોલ
હાંરે મારે ચૌદસહસ મુનિવરના સાથે સાથ જો, સુધારેતપ
સંયમ શિયળે અલંકર્યા રે લોલ. ૨ હાંરે મારે કુદ્યા રસ
હર કુદ્યા અંબ કદંબજો, જાણું રે ગુણ શીલ વન હસિ
રોમચિઓ રે લોલ; હાંરે મારે વાયા વાય મુવાય તિહાં
અવિલંબ જો, વાસે રે પરિમલ ચિહ્ન પાસે સંચિઓ રે
લોલ. ૩ હાંરે મારે દેવ તુર્વિધ આવે કોડાકોડજો, ત્રિગડ
રે મણિ હેમ રતનનું તે રચે રે લોલ; હાંરે મારે ચોરાઠ
સુરપતિ સેવે હોડા હોડજો, આગે રે રસ લાગે ઈંદ્રાણી નચે
રે લોલ, ૪ હાંરે મારે મણિમય હેમ સિંહાસન બેઠાઆપ
જો, ઠાળે રે સુર ચામર મણિ રતને જડ્યા રે લોલ; હાંરે
મારે સુણતાં દુંદુભિ નાદ ટળે સવિ પાપજો, વરસે રે સુર
કુલ સરસ જાતુ અડ્યાં રે લોલ. ૫ હાંરે મારે તાજે તેજે
ગાજે થન જેમ હુંબજો, રાજે રે જિનરાજ સમાજે ધર્મને
રે લોલ; હાંરે મારે નિરખી હરખી આવે જન મન હુંબ

જો, ગોષ્ઠે રે રસ ન પડે ઘોષે ભમમાં રે લોલ. ૬ હાં રે
મારે આગમ જાણી જિનનો શણિકરાયજો, આગ્યો રે પ-
રિવરિયો હય ગય રથ પાયગે રે લોલ; હાં રે મારે દધ
પ્રદક્ષિણા વંદી બેઠા ઠાયજો, મુણવા રે જિનવાણી મોટે
ભાગ્યે રે લોલ. ૭ હાં રે મારે ત્રિભુવન નાયક લાયક તવ
ભગવંતજો, આણી રે જન કરણા ધર્મકથા કહે રે લોલ;
હાં રે મારે સહજ વિરોધ વિસારી જગના જંતજો; મુણવા
રે જિનવાણી મનમાં ગહગહે રે લોલ. ૪

એકાદશીનું સ્તવન.

જગપતિ નાયક નમિ જિણુંદ, દ્વાદિકા નગરી સમો-
સર્યા, જગપતિ વંદવા કૃણુ નરિદ, જાદવ કોણુ પરિવર્યા
૧ જગપતિ ધીગુણુ ફલ અમુલ, ભક્તિ ગુણુ માળા રચી;
જગપતિ પૂજી પૂજે કૃણુ, ક્ષાયિક સમકિત શિવરચી. ૨
જગપતિ ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત, રક્ત આરંભ પરિગ્રહે; જ-
ગપતિ મુજ આતમ ઉદ્ધાર, કારણુ તુમ ત્રિણુ કોણુ કહે. ૩
જગપતિ તુમ સરિઓ મુજ નાથ, માથે ગાળે ગુણુ તીલો;
જગપતિ કોઈ ઉપાય અતાવ, જેમ કરે શિવવધુ કંતલો. ૪
નરપતિ ઉજ્જવલ માગશિર માસ, આરાધો એકાદશી; નર-
પતિ એકસોને પંચાસ, કલ્યાણુક તિથિ ઉદ્ધસી. ૫ નરપતિ
દશ ક્ષેત્રે ત્રણુ કાળ, ચોવીશી ત્રીશે મળી; નરપતિ નેત્રુ
જિનનાં કલ્યાણુ, વિવરી કહું આગળ વરી. ૬ નરપતિ
અર દિક્ષા નમિ નાણુ, મંત્રી જન્મ વ્રત કેવળી; નરપતિ વ
ર્તમાન ચોવીશીમાંહે, કલ્યાણુક આવડી. ૭ નરપતિ મૌન

પણે ઉપવાસ, દાઢશો જપમાળા ગણો; નરપતિ મન વચ્ચે
કાયા પવિત્ર, ચરિત્ર સુણો મુત્રતતલો. ૮ નરપતિ દાહિણ
ઘાતકીખંડ, પશ્ચિમદિશિ ઈશ્વરથી; નરપતિ વિજયપાટણ
અભિધાન, સાચો નૃપ પ્રજાપાળથી. ૯ નરપતિ નારી ચંદ્રા
વતી તાસ, ચંદ્રમુખી ગજગામિની; નરપતિ શ્રેષ્ઠી શુર વિ-
ખ્યાત, શીયલ સલીલા કામિની. ૧૦ નરપતિ પુત્રાદિક
પરિવાર, સાર ભૂષણ ચીવર ધરી; નરપતિ જાયે નિત્ય
જિન ગેહ, નમન સ્તવન પૂજા કરે. ૧૧ નરપતિ પોષે પાત્ર
મુપાત્ર, સામાયિક પોષક વરે; નરપતિ દેવવંદન આવશ્યક
કાળ વેળાએ અનુસરે. ૧૨

કાયા અને જીવનો સંવાદ.

ખમાય—કાફી.

ચેતે તો ચેતાવું તને રે, પ્રામર પ્રાણી.—એ દશી.

કાયા જીવને કહે છે રે ઓ પ્રાણુપતી, લાડ તો લ-
ડાંયાં સારાં, કદી ન કર્યા ટુંકારા; આજ તો રીસાણા પ્યા
રા રે. ઓ પ્રાણુ ૧ બેળા બેશીને જમાડી, બાગ બગી-
ચાને વાડી, ફેરવી બેસાડી ગાડી રે. ઓ પ્રાણુ ૨ અત્તર
કુલેલ ચોળી, કેસર કમુંબા ઘોળી; રમ્યા રંગ રસ રોળી
રે. ઓ પ્રાણુ ૩ શણગાર તો સજાવી, આભુષણને પહે-
રાવી; મોજ મનને કરાવી રે. ઓ પ્રાણુ ૪ રાજ તો હસી
ને રહેતા, પાણી સાટે દુધ દેતા, આજ મૈન ધારી બેઠારે.
ઓ પ્રાણુ ૫ સુજનની એવી રીતી, જેની સાથે કરે પ્રી-
તી, વગડે ન મૂકે રેતી રે. ઓ પ્રાણુ ૬ કરું છું કાલા-
વાસા, મુજને ન મુકો વહાલા; સાથે રાખો ન છોગાળા રે. ઓ.

જીવ અને કાયાનો સંવાદ.

ચેતે તો ચેતાણું તને રે, પામર પ્રાણી.—એ દેશી.

જીવ કાયાને મુણાવે રે, ઓ કાયા ભોળી, કાયા તું કામણગારી, પાસમાં પડયો હું તારી, પ્રજ્ઞને મુકયા વિસારી રે. ઓ કાયા ૧ તારી સાથે પ્રીતી કરી, જરી ન બેઠા હું ઠરી, પાપની મેં પોઠ ભરી રે. ઓ કાયા ૨ ઘણી વાર સમજાવી, હઠીલી ન સાન આવી, મુજને દીઓ કુખાવી રે. ઓ કાયા ૩ નીતીનો પ્રવાહ તોડયો, અનીતિનો પંથ જોડયો; સજ્જનનો સંગ છોડયો રે. ઓ કાયા ૪ સદ્ગુણને નિવાર્યા, દુર્ગુણને વધાર્યા, કથન ન કાન ધાર્યા રે. ઓ કાયા ૫ આતમા હું ચિદાનંદી, કાયા તું દીસે છે ગંદી; તારી સંગે રહ્યા મંડી રે. ઓ કાયા ૬ સોખતે અસર આવે, લસણનો સંગ થાવે; કરતુરી મુગંધ જાવે રે. ઓ કાયા ૭ બગડયો હું તારી સંગે, રમ્યો પરરામા રંગે; કુડાં કૃત્ય કીધાં અંગે રે. ઓ કાયા ૮ પારકી થાપણ રાખી, આળ ઓર શીર નાંખી; જુઠી મેં તો પુરી સાખીરે ઓ કાયા ૯ પ્રાણ પાંજરામાં પ્યારી, રહ્યો છું કરાર ધારી; કાયા નાવે કોઈ હહારી રે. ઓ કાયા ૧૦ મારો છોડા છોડા કાયા, કારમી લગાડો માયા; તારાથી ભોળા ઠગાચારે ઓ કાયા ૧૧ કાયાની માયાને છોડી, શુકરાજ ગયા હોડી પ્રાણ પાંજરાને ત્રોડી રે. ઓ કાયા ૧૨ અનિતિના કામ તમે, નિંદા તણ પ્રજ્ઞ ભજો; સાંકળાની શીખ સજો રે. ઓ

સ્તવન.

પીલુ દનાથી—તાતનો ભરસો નથી રે.—એ દેશી.

તનનો ભરસો નથી રે, ચેતન તારા તનનો ભરસો નથી રે;
 ચંચળ જળ કહસોડા આવરદા, શેગટ રહ્યા મથીરે. ચેતન
 જન્મ્યો જે નર જગતમાં, તે નિશ્ચય મરનાર;
 આશા ઉમ્મર જેવડી, તું જાનો નહીં પાર. તનનો
 છત્રપતિ લખપતિ ગયા, ગયા નૃપતિ કે લાખ,
 જરા કુંડે જન કાટતા, ખાળી કીધા રાખ. તનનો
 ખમા ખમા પરિજન કરે, રાવણ સમ અભિમાન;
 નામદાર નરે વહી ગયા, ઠામ ઠર્યા રામશાન. તનનો
 પરિગ્રહના આરંભથી કર્યા કુર્મ અપાર;
 પાપે પૈસા મેળવી થયો ક્રોધ સાહુકાર. તનનો
 લોક ભણે લખપતિ થયો, પણ શું પામ્યો બેસ;
 તુજ સાથે શું આવશે, તપાસ તારો મેળ. તનનો
 નિજ હાથે જે વાવરે, તે પોતાનું થાય;
 પછી વધારો જે વધે, માલીક આર ગણાય. તનનો
 મધપુરો માખી રચે, દાન ન દીધું પાન;
 લુટનારો લુંટી ગયો ઘશી પગ ખોયા પ્રાણ. તનનો
 હજી વખત જે હાથમાં, કરે શુભ સુકૃત કામ;
 પરમારથ પ્રીતે કરી, કરો અમર નિજ નામ. તનનો
 ભવ નાટકના ભવનમાં ભજવ્યા વિધવિધ વેષ;
 રાચ રંક ખગ પશુ બન્યો, લહો ન તત્વ પ્રવેશ. તનનો

આતમ અર્પો નિર્મળો, પ્રભુ ચરણે ચિત્ત લાય;
તાપ મરે છન જાપથી, સકળ મહોદય થાય . તનનો૦

સ્તવન.

ઝીંઝારી—ભોજ ભગતના આખ્યાની દેશી.

મુરખો ગાડી દખી મલકાવે, ઉમર તારી રલતણી પરે
જાવે; સંસાર રૂપી ગાડી બનાવી, રાગ દ્રેષ દો પાટા; દેહ
ડખાને પલ પલ પેડાં, તેમ ફરે આવખાના આંટા રે. મુ૦
૧ કરમ અંજનમાં કષાય અગ્નિ, વિષ વાયુ માંહે ભરીયું
ત્રણાણું ભુંગણું આગળ કરીયું, ત્યારે ગતિ માંહે ફરીયું
રે. મુરખો૦ ૨ મેલ રૂપી આંકડા વળગાડ્યા, ડખે ડખા જો-
ડ્યા ભાઈ; પૂરવ ભવની ખરચી લગને, ચેતન બેસાર બેડા
માંહી રે. મુરખો૦ ૩ કોઇએ ટીકીટ લીધી નર્ક તીર્થચની,
કોઇએ લીધી મનુષ્ય દેવ; કોઇએ ટીકીટ લીધી સિદ્ધ ગ-
તિની, પામ્યા અમૃત મેવા રે. મુરખો૦ ૪ ઘડી ઘડી ઘડી-
યાળો વાગે, નીસિદીન એમ વહી જાવે; વાગે સીટીને ઉપડે
ગાડી, આડા વ્યવળા માઈલ આવે રે. મુરખો૦ ૫ આયુષ્ય
રૂપી આંચું સ્ટેશન, હંસતો તે હાલું હાલું થાય; પાપ
ભરી પાકીટ લઈ જાતાં, કાગ કોટવાળ ત્યાં આવે રે. મુ૦
૬ કાળી નરકમાં જમરાય પાસે, જઇને સોંપ્યો તાકાળે;
આરંભ કરીને આંચો પરોણોતેને, કુલી રે પાકમાં ઘાલો રે.
મુરખો૦ ૭ લાખ ચોરાસી છવા ચોનીમાં, છવડો તે ફરી
ફરી આવે; સદગુરૂ શીખ જે ધર્મ આરાધે, તો પામે સુખિ

દુવારે રે. મુરખો ૮ સને અઢારસેં છાસીના વર્ષે, આતમ
ધ્યાન લગાધ; ગોપાળ ગુરના પુણ્ય પસાયથી, મોહને આગ
ગાડી ગાધ રે. મુરખો ૯

ચેતવણીરૂપ આખખો.

રાગ ભૈરવી.

બૂદ્યો શું ભોંય પયારી, પડવું છે પાય પસારી. એ ટેક.
ભારે ભુવન ચણાવ્યાં ઉંચાં, અગણિત ગોખ અઢારી;
વાળાની તટીઓમાં છાંટયાં, સ્વચ્છ સુગંધી વારીરે. બૂદ્યો ૦
ગાદી તકીઆ છત્ર પલંગે, સૂઢ રહ્યા શણગારી;
પવનતણા ચાલે છે પંખા, પાય તલાંસે પ્યારી રે. બૂદ્યો ૦
ચંદન પુષ્પ અરગજા અત્તર, શીતળ જળની ઝારી;
ખાશાં ખાનપાનની ખાંતે, રોજ કરે તૈયારીરે. બૂદ્યો ૦
ભોગવિલાસ વિષે સુખસીમા, ધન યૌવનથી ધારી;
જીન બગીમાં પ્રમદા સાથે, ખાય હુવા પરવારીરે. બૂદ્યો ૦
બાગ બગીચામાં બહુ રોઝયો, નચવી નકટી નારી;
દયા ધર્મ કે દાન ન દીધાં; પુછ ગઇ પરમારીરે. બૂદ્યો ૦
પુત્ર કલત્ર મિત્ર મમતાએ, મારી મોહ કઢારી;
દુઃખક કામ ક્રોધ લોભને, તું સમજ્યો સુખકારીરે. બૂદ્યો ૦
ઘઠ બધો અહીંઆં રહી જશે, સાથ ન આવે તારી;
અંતે તે સર્વે મૃગજલ છે, ખોટી મેલ ખુમારીરે. બૂદ્યો ૦
શમ દમ સાધન સાધ્ય વિચેકે, કર સંગતિ અતિ સારી;
અરિહંત ગુણ અંતર સંધરી લે, વશમી વાટ વિચારીરે. બૂદ્યો.

બીજો ભાગ સમાપ્ત.

ભાગ ૩ જો.

નાટકના રાગનાં ગાયનો.

ગાયન ૧ જુ.

સુઘડ મન ઉલટ અતીશે છાઈ છે.—એ રાગ.

ભવીક જન ઉમંગ અતીશય લાવીને,
શ્રી જનમંદીર અંદર ફરતા ફરરરરરરર ફરરરરરરર.
રૂમક કુમક રમતા રસીલા, હુમક હુમક હુમતા છબીલા,
સનનનનનનન શોર મચાવે, શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વ રીઝાવે;
ભવદુઃખ દળદર દુર હઠાવે, ગાવે, બજાવે તાન માન,
ધીરકટ તાના તનનન ધીરકટ તીરકટ ધા ધા ધા. ભરી૦

ગાયન ૨ જુ.

મધુરી કીરતી સતીની.—એ રાગ.

આવો આજ અંગમાં ઉમંગ રંગ ભરી,
ગુણ ગાવા જનજના (૨) સ્તવન ઉચરી. આવો૦
વિવિધ પાપ ત્રિવિધ તાપ સતત દૂર કરે,
ન્યાયિ ન્યાયિ સુખદાઇ ઇશ એ ખરે;
ભાગ્યશાળી ભાવી 'તાન' પાપને હરે,
જૈનબાળ મંડળી આ વંદતી ફરી, આવો૦

રીખવદેવનું ગાયન ૩ જુ.

અમન ચમન નમન નમન નમન સાથ નોકરી.—એ રાગ.
વંદન વંદન વંદન વંદન, વંદન કરે આપને,
રીખવ દાદા દીલ ધારી, વંદન કરે આપને. રીખભ૦

હરનીશે હું ગુણ ગાઉં, ચરણ કમળ ચિત્ત લાવું;
 મોહ મદ માયા તણ, ટાળવા કૃતાપને. રીખલ૦
 હ્રમક હ્રમક હ્રમક નાચું, હ્રમક હ્રમક ઝાંઝ સંગ;
 તનનન સતાર તારે; હ્રમક મારી થાપને. રીખલ૦
 દાદા રે'મ રાખી આપ, કાપો તાપ પાપ અમાપ;
 નેહથી નમે છે 'નાન' જપી નિત્ય જાપને. રીખલ૦

સુપાર્શ્વનાથનું ગાયન ૪ થું.

બરેયો.—થયા છો રે પતી.—એ દેશી.

થયો છે રે અમ સફળ દીવસ જન દરશનથી આજે,
 પ્રભુના દરશનથી આજે;

સસમ દેવ સુપાર્શ્વજી તારી, સુરતી મોહનવેત્ર,
 જયવંતા, અરિહંતા, ભગવંતા, નિરખંતા,
 અતિ આનંદ ઉલસિત તન મન ધન ઘડી

ધન ધન આ છાજે.—થયો

નાથ નીરંજન ખંજન અંજન ભવ દુઃખ ભંજન રૂપ,
 શ્રી શાન્તિ, મુખકાન્તિ, ગુણ ખાન્તી, રૂપે જ્ઞાન્તી,
 આતમ ગુણ નીરમળ જળકંત ભવી
 ભવ ભ્રમણા ભાજે.—થયો

પંચમ કાળે પામર પ્રાણી, જનપ્રાણીથી વિમુખ
 મુણ ગાને, ધ્યાને ધ્યાને, મનમાને, તાતાને.

મંડળ મહાવીર કહે લહે ક્ષય કરી, કર્મ ધર્મ રાજે.—થયો.

વિમળનાથનું ગાયન ૫ મું.

પીલુ—મેનાવતી માતા નીર ભયોરે થારા નેનમે—એ દેશી.

વિમળ જિન સેવે વિમળ ગતિ મતિ થાય રે; વિમ-

ળ જિન જોતાં દુર ગતિ દુર પલાય રે. વિમળાં સેવો સેવો
સોકો કહે છે, સેવા ભેદ વખાણે; દ્રવ્ય ભાવથી સેવે તેને,
જન્મ મરણ મિટ જાય રે. વિમળાં મનહર મુરત મુરપતિ
નરપતિ, હરખે દરીશણ પામી; દ્રવ્ય ભાવ દરિશન અનુ-
ભવમય, ત્રિજે ભવ સિદ્ધ તાય રે. વિમળાં મન વચ કા-
યા સ્થિર કરી ધ્યાવે, જ્ઞાન ક્રિયા મન ભાવે; મંમજમય
ટાકરસિંહ નિશ્ચે, શિવરમણી પદ પાય રે. વિમળાં

શાન્તીનાથનું ગાયન ૬ મું.

વીરો વેશ્યાના ચારી, ઉભા અટારી.—એ રાગ.
શ્રી શાંતી તુમારી, છે બલીહારી, જગ વિષે છનરાજ,
પુરો આશા અમારી દહ સુખવારી, છે બલીહારી. જગ.
કુમુમ વાસિત આસન સુંદર, ધુપ ધુપાદિની ધુમ;
ઉડી રહી અલબેલા સ્વામી, નાચું છનક ધુમ;
ભાવ અંતર ધારી, જ્ઞાન સુધારી, છે બલીહારી. જગ.
રોગ શોક વિયોગ વિદારી, દેજો દરશન દાન;
ગાજતા ગુહીર મૃદંગ સાથે, નિત્ય લગાવું તાન;
પ્રભુ સક્તિ વધારી, જય જયકારી, છે બલીહારી. જગ.
સુગટ મંડળ કાને કુંડળ, ઝમકે ઝાક ઝમાળ,
શાન્તી સંઘમાં શાન્તી રેલાવી, કરજો મંગળ માળ;
માગે 'નાન' વિચારી, વિનય ધારી, છે બલીહારી. જગ.

અરનાથનું ગાયન ૭ મું.

પીલુ—જોખનના રંગમાં કુલે.—એ દશી.

આ અરણ અર છનવરણ. રેક.—અમ તારો મરીમ નીવાજ

બીરદ તુમરાજ સહાયતા કરજી.—આ અરજી
ચાર ગતિમાં લાખ ચોર્યાસી, ચોની દુઃખની ખાણ;
કાળ અનાદી લવ અટવીમાં, લમણ કંઈ લગવાન.

સહાયતા કરજી.—આ અરજી

કામ કોધ મદ મોહ માનથી. છાડાવો જગનાથ;
પામર પ્રાણી કરે પ્રાર્થના, અહો સેવકનો હાથ.

સહાયતા કરજી.—આ અરજી

અનંત બળી પણ અબળ થયો છું, કર્મ વિષે કીરતાર;
મહાવીર મંડળ મંગળ માગે, પ્રભુ પદ તુજ આધાર.

સહાયતા કરજી.—આ અરજી

મહાનાથનું ગાયન ૮ મું.

છંડાટી તાલ દાદરો.

પુરણ લાગ્યે મળ્યા છો મહાનાથ દેવા, કરે હું નીત્ય શેવા,

આપો મને મોક્ષ મેવા, આપો મને મોક્ષ મેવા,

આપો મને મોક્ષ મેવા. જય, જય, જય, જય.

જીવો તમે બેઠા છો જાણે જોત જેવા,

માગું હું શરણે રહેવા, કરમના દંડ દેવા,

કરમના દંડ દેવા, કરમના દંડ દેવા. જય, જય, જય, જય.

આવો ગાવો બળવો બંધુ નૃત્ય કરી, તારી હથો પ્રેમે કરી,

દહાડો નહીં આવે ફરી, દહાડો નહીં આવે ફરી,

દહાડો નહીં આવે ફરી. જય, જય, જય, જય.

મહાનાથનું ગાયન ૯ મું.

નિર્મળ શત્રુ સખળ રાજ્યપર.—એ રાગ.

મહી છજંદા, છો સુખકંઠ, કષ્ટ અમારાં કાપોને,

મહેર કરી મહારાજ અમેને સહાય તમારી આપને,
છાજ અતી દયાવાન, પ્રભુ ભારી કૃપાવાન, (૩)
નથી નથી નથી કોઇ આપની સમાન,
હરનીશે હોંશ ધારી, ધર તમ ધ્યાન.—છાજ, મહીં.
હુંતો કેસર અંદને કરું પુજા ધરી પ્રીત, (૨)
અસાર સંસારમાંથી કાઢી નાંખી ચિત્ત,
નાનો નેહુ ધરી નીત્ય, ગાય આપ ડીત. હુંતો.—મહીં

નેમનાથનું ગાયન ૧૦ મું.

બરવો—એ માથે મટકી લગ જાઉં.—એ દશી.

એ.....નેમ ગયે ગિરનાર,
પ્યારા પ્રીતમ પ્યારી કરે રે પોકાર.—એ
આઠ ભવની પ્રીત તમારી, એક પલમાં તે નીવારી
છાડ ગયે ગીરનાર.—એ
શક્તિ તેજ પતિ સંગે, નેમ રાજુલ રાગ રંગે,
મંગળ મુક્તિ મોઝાર.—એ

પાર્શ્વનાથનું ગાયન ૧૧ મું.

મહાડ—મને સહાય કરશે મારારી રે.—એ દશી.
પ્રભુ પારસ પરમ ઉમકારીરે, તમે સેવો સકલ નર નારી,
અળતા હુતારી દયા દિલ ધારી,
નાગ નાગણી ભયથી ઉગારી.—પ્રભુ
નવકાર મંત્ર પવિત્ર કર્યા, સુર લોક ભલા મુખકારી,
સાંતમુદ્રા મોહનગારી, સુરત પર જાઉં વારી.—પ્રભુ

મહાવીરસ્વામીનું ગાયન ૧૨ મું.

બરવો.—જપતી પ્રીતમની જપમાળ.—એ દેશી.
મનહર મહાવીર ગુણ મણી માળ, મુર્તિ મોહનવેલી. ટેક-
વરીઆ શીવરમાણી બેલી આહા અલબેલી,
પામ્યા પરમાત્મ પદવી અમ પહેલી. મનહર.

સંસારી સુખ અનુભવ્યાં, નાથ અમારી સાથ,
કરી ઉતાવળ એકલાં, કેમ તર્યા ભવપાર.
અમને મનમોહન મેલી ખેલ તું ખેલી,
પામ્યા પરમાત્મ પદવી અમ પહેલી. મનહર૦

અંતર નિરંતર સદા, જપ જપું જનરાજ;
ચરણ કમળની ચાકરી, અનુચર માગે આજ.
કરીયે કૃપાળુ દ્રષ્ટિ પ્રેમ ભરેલી,
પામ્યા પરમાત્મ પદવી અમ પહેલી. મનહર૦

દર્શન થતાં ભવ દવ વિષે, ઉગારો અરિહંત;
કર જોડી વિનતિ કરેં, આપો સુખ અનંત.
શિવમુત કેશવના બેલી, પાપને ઠેલી,
પામ્યા પરમાત્મ પદવી અમ પહેલી. મનહર૦

ગાયન ૧૩ મું.

પીલુ બરવા તાલ દાદરો.

પ્રભુ મુજ અંતરજામી, હો પ્રભુ મુજ અંતરજામી;
અંતરની અડચણો આપ કાપીએ,
અમે કહીએ શીરજ નામી, હો અમે કહીએ શીરજનામી
સેવકનાં દુઃખ દયા કરીને દાખીએ,

પાપો ઘણાં કીધા તણામાં કરીજ નહી રાખી મણા;
એવાં અધાર કુટ્યો, આ જીવે કીધા ઘણાં. પ્રભુ
પ્રભુ જી હવે તું તારને સંસારમાં છે દુઃખ ઘણાં,
ગુણ ગાયે મહાવીર મંડળી, હમેશ પ્રભુ જી તણા. પ્રભુ

ગાયન ૧૪ મું.

રાસડો—તાલ, કેરબો.

સુંદર શામળીઆ, નામ જપીશ નિત્ય તારું.—એ રાગ.
જુગતે જીનવરજી, ધ્યાન તમારું ધારું,
સુજાગે આ અરજી, તન મન તમપર વારું,
ભાવથકી નીચ ભક્તિ હું ધારું, કેસર વંદન ચરચું પ્યારું,
મેવેઘ નાથ વરણું સારું, આરતી મંગળ આજ ઉતારું,
કાપજે કપ્પ કૃપાળુ. જુગતે જીનવરજી
કામ ક્રોધ મદ મેઘ નીવારી, સાહેબ સાચી ભક્તિ તમારી
નાન સંઘ ઉછરંગ વધારી, સુરત સંગિત મંડળી સારી,
ગાયે ગુણ મયાળુ. જુગતે જીનવરજી

ગાયન ૧૫ મું.

જીઝાટી.—ધન્ય ભાગ્ય પંધાર્યા સમરા.—એ દેશી.
જય જીનવર જગહિતકારી, લગની લાગી તમ સારી;
દયો દાદા પાર ઉતારી, જય જય નમું જીનરાજ.
મુખ ચંદ્ર સમું સુખકારી—કાયા કંચન ગુણકારી,
નિહાળી જાઉં હું વારી રે—મુખચંદ્ર—જય જય
ભવરણમાં ભુલો પડીયો, મોહમાયા પડખે ચડીયો,
શકટ કુલી આથડીયો રે, ભવ રણમાં.—જય જય

અડગ ખડગ ધરમનું આપો, તો કાપું મારાં પાપો;
તરવા સંસાર તરણોરે—અડગ—જય જય
મનવાંછિત મુજને દેજો, સંભાળ સલુણા લેજો;
પડખે નાનાની રહેજો રે—મન વાંચિત—જય જય
ગાયન ૧૬ મું.

ખરવા—તોરી છલબલ હવે પ્યારી.—એ દેશી.
તારું તનમનથી તાન, લાગ્યું બચપણથી ધ્યાન;
તારો તારો ને તમે પાતળીયા પ્રાણ,
બહાલા મુરત મઝાની, શાણા મુરત શેલાણી;
મારી આંખો લોભાણી, અલખેલા સુખાણ.—તારું
મુકી ગુમાન આંખો શરણે તમારા નાન,
જ્યોતીમાં જ્યોતી મીલાવો જીવ જન;
નહીં છોડું છાલ, તમે તજીદો તાલ, આ બાળાની સંભાળ,
દયો વાહ વાહ વાહ—વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ—તારું
ગાયન ૧૭ મું.

ચાલો સાહેલી ભુવનેશ્વરીનાં સૌ મળીને.—એ દેશી.
ચાલો ભવિકા, ભાવ ધરીને શ્રી જીનની ભક્તિ કરવા;
મોહને મારી માયા નિવારી ભારી ભવજલથી તરવા,
નેહ થકી નિત્ય ધ્યાનજ ધરવા, મુંદર શીવ રમણી વરવા
કામ ક્રોધ મદ મોહ તજીને, પુન્ય કુંજ માંડો ભરવા,
મન વચન ને કાયે કરી જા, નાન અમર પદમાં ચરવા.
ગાયન ૧૮ મું.

હવે કુદરતે સુખહાની.—એ રાગ.
ઓ ચેતન ચેતી જાતું, નફર નહિ થાતું;

ધરમ તરફ ધા તું, ગુરના ગુણ ગા તું.
આ હેમને હવેલી, નારી પણ નવેલી;
જાણું જરૂર મેલી, ગુરના ગુણ ગા તું.
ઉઘ આળસમાં ઉધી, ચતુર ગયો ચુકી;
શીર કાળ રહ્યા કુકી, ગુરના ગુણ ગા તું.
કર કેસર કરતુરી, ફલ માળ લે મધુરી;
પ્રભુને પુજ્ય તુંરી, ગુરના ગુણ ગા તું.
કર્ચું હાથે તે સાથે, “નાનો” કે’ એ માટે;
તણ તું ઉઘાટે, ગુરના ગુણ ગા તું.

ગાયન ૧૯ મું.

વરમાળ હાથે ઝાલી.—એ રાગ.

આયુષ આગગાડી, સંસાર સડકે ચાલી;	
આળ જીવાની વૃદ્ધ વય ડબ્બા,	
સુખ દુઃખ લગેજ લગાડી.	આયુષ૦
દશાતણાં નાળાં નદી, ઠરિયો પણ દેખાય;	
પાપ પુન્યના પુલ છે, પસાર ત્યાંથી થાય.	આયુષ૦
કાળ કોટડી દખીને, શ્વાસ સીસોટી થાય;	
કુડુંબ કખીલા કામદાર, જમને સોંપી જાય.	આયુષ૦
વડું મથક વૈરાગ્યનું, પુન્યતણા ત્યાં પાસ;	
સત્ય શીયળ જપ તપતણા. તપાસ થાય ખાસ.	આયુષ૦
ચતુર ચેતન ચેતને, રહેજે ઉં સુખોધ;	
નેહે નાનાનાલ કહે, ધારી ધર્મનો ધોધ.	આયુષ૦

ગાયન ૨૦ મું.

ઇસ પાપી જગમાં ધન્ય હે એસે ધરમી.—એ રાગ.

આ જુહા જગમાં સાચી રહાય શ્રી જનરાજની, વી
તરાગની, જગ જન વંદન, જેહ નીરંજન નાથ અરૂપી,
સમતાસાગર તેજ સ્વરૂપી, કરુણાકારી કર્મની કુરૂપી, તોડી
શેઠી નાંખી દુંપી, શેવક તારે, પાર ઉતારે, ધન્ય ઘડી છે
આજની, હો આજની. આ જુહાં બચપણ ખોયું ખેલ
ગમ્મતમાં, જુવાની ગઇ ચોહ મમ્મતમાં; વૃદ્ધવયે પડીયો
ખટપટમાં, આખર કાળે લીધો ઝપટમાં, ત્યારે મન પસ્તા-
વા બેઠો, ઉંચે જાતાં હેઠો પેઠો, માફી માયું, પાપે લાયું
છે, આશા છે જનરાજની, શીરતાજની. આ જુહાં

ગાયન ૨૧ મું.

દિલ માફ માને નહિં, મનકું ઠરે નહિ.—એ રાગ.

મન મરડે માને નહીં, તર્કટ જાણે નહીં, ત્યારે કરું શું તેહને?
જોયું જગમાં ફરી ફરી, થાડો મરી મરી, સાધ્યો ન સાધ્યા
રનેહને.—મન૦

નીરજમું નીજ સ્વરૂપને, ઓળખ્યા તેણે ઇશ;

અન્ય ગમે ત્યાં આધડે, જડે નહીં જગદીશ.

મન૦

નાલી કમળમાં નાથ છે, મુંદર તેજ સ્વરૂપ;

જન જ્યોતિ નિજ રૂપને, ઓળખાવે અનૂપ.

મન૦

મુરખ મમતા મુકધને, 'હું' પણાની આપ;

ઓળખીશ તું અર્હન્તને, ટળે ત્રિવિધ તાપ.

મન૦

જનમ મરણ જખ મારશે, પળશે પાપ અમાપ;

એવું શું આ અવનિમાં, જેની ન હોય છાપ. મન૦
ગૌતમ આનંદધન મુનિ, દેવ વિનય વિખ્યાત;
વિજય વિર આતમ મુનિ, પ્રભુમું તેહ પ્રભાત. મન૦
આતમબોધની આટલી, ઓળખ અદ્ય જ્ઞાન;
અંતરથી હું આપતો, તેહ થકી નિત્ય નાન. મન૦

ગાયન રર મું.

રેતીમેં બંગલા બનાદે, કીશોરીલાલ.—એ રાગ.
પુન્યના પતંગ ચગાઉં, પ્રભુ પ્યારા પુન્યના પતંગ ચગાઉ.
દયાની દારી ને કીયાની કીન્યા, જ્ઞાનની ગાઠ લગાઉ. પ્ર૦
સત્ય પવનમાં સાવધ કહીને, પાપથી પંચ લગાઉ. પ્રભુ૦
વૈર્યની ઢીલ ધીમે ધીમે મુકી, આતમ શ્રદ્ધાથી અડાઉ. પ્ર૦
કામ ક્રોધ મોહ માયા હરીફને, અડતાર્થ ચડક ઉડાઉ. પ્ર૦
અવનવા ઉત્તમ નાન પતંગ આ, ખારે માસ બનાવિ. પ્ર૦

ગરબો.

કોચલડી તુજ મીઠી.—એ રાગ.

નેમ નગીના નાથજી, નવ તરસાવો નાર;
બહાલા બહેલા આવીને, હસ્ત ઝડો ધરી પ્યાર.
જોતી વાટ તમ મારે બની બહુ બાવરી રે લોલ;
સમુદ્રવિજય તણા પુત્ર હો, માતુ સીવા દેવી લોલ.
જાદવકુળ લલી લાત, તમ મારે બની બહુ
અરજ સુણી અબજાતણી, જખરી લાગ્યા જાન;
કયો પોકાર પશુએ મળી, સુણ્યો પ્રભુજીએ કાન.
છાડી મને છેલ છબીલા, કયાં આદ્યા છાડાવું પશુડં રે લોલ;

પ્રીતમ પાછા પધારો ઘેરે, પડાવો ન આંસુડાં રે લોલ.
 આઠ ભવની પ્રીતડી, પલમાં તુટી ન જાય;
 નવમે ભવ છોડું નહીં, લળી લળી લાગું પાય.
 રહેતું નથી દીલ શાન્તજ માફ, સ્વામી વીના ગભરાવે;
 દરીશન ધ્યાન ધ્રુવે છે દારા, મળવા આપ સંગ આવે;
 સુણે નેમ સુણે મારા ચીતડાને ચોરી, મને ક્યાં વીસારી;
 મુજ મન વસીયાલુ, સંજમના રસીયાલુ.
 દંપતિ તો શીવ વરીઆ, રામચંદ રંગે મળીયા;
 જોતી વાટ તમ માટે, બની બહુ આવરી રે લોલ.
 ગરબો.

ગાજે ગગન ગરરર.—એ રાગ.

ફરકે દવળ જો ફરરર દવળ જો ફરરર, જન મંદીરપર ફરરર
 વાગે ઘંટ જો ઘનનન ઘંટ જો ઘનનન, જન મંદીરમાં ઘનનન
 ભાવે ભાવી જાય સરરર, બહુ ખુશી થાય ખરરર. ફરકે.
 નીરસહી નીરસહી ઉચરતાં, પ્રથમ ગભારે જાય;
 જોઈ છળી જનરાજની, એનાં પાતિક દુર પગાય રે. જવડા
 સત્ય કથન આ કહીએ, કેમ રહીએરે મુખાધમાં રે;
 જવડા સત્ય કથન આ કહીએ, ભવ ભ્રમણામાં ભટકતાં;
 તારો ના'વ્યો પાર, તેથી ચેતી ચીતમાં;
 ચટપટ ચાલો રે “નહાના” ના નાથને નીહાળવારે;
 સુર તાળના કમે, જૈન બાળકો રમે.
 જોતાં સ્વામી સંભવ જન, સ્વામી સંભવ જન;
 પામી લઈએ સુખ સરરર, સુખ સરરર સુખ સરરર. ફરકે.

ગરબો.

પાણી ભરવા હું ગઈતી રે,—એ રાજ.
 આંખો ઉત્તમ દહાડો રે, પંજુસણનો બહાલી;
 વાંચે સાધુ વખાણો રે, ધરમાનારે ચાલી આંખો.
 ભવ તરવા સર્વે સુણે, જોને રાખી ધ્યાન. (૨)
 શાસ્ત્રે વચન શ્રદ્ધા ધરે, નકી થાય કડયાણ.
 એવું ભાખી ગયા છે રે, વીર જીન જયકારી; (૨)
 તેમ તારી ગયા છે રે, ઘણાં નરને નારી.—આંખો.
 છઠું અકુમ કરતાં થકાં, વૃત્તીઓ વશ થાય; (૨)
 તો તેને નડશે નહીં, પાપ ખડકો ક્યાંય.
 સુખે નાચ સંસારી રે, લેશે ભવજળ તારી; (૨)
 'નાન' વાણી આ મારી રે, સદા છે સુખકારી.—આંખો.

ગરબો.

પુનમ ચાંદની રી ખીલી.—એ રાહ.
 રસીક રાસ આજ રચશું આણંદ આહી રે,
 હેતે હળી મળી સકળ સમાજ,
 મહાવીર મંદીરે મજેથી તાળી આપતાં રે.—ટક.
 ભલા ભવ તરવા મન ઉમંગ છે રે,
 મોટે સજી આજ સુંદીર રાણુગાર.—મહાવીર.
 ભક્તિ માગા ભાવથી, ધારે નર ને નાર;
 સુખ શાન્તી પામે સદા, વરતે જય જયકાર.
 અતી ઉમંગે પ્રભુના ગુણ ગાવતાં રે,
 સદા સુખી સુખી સુખીઆ થનાર.—મહાવીર.

પુન્ય પ્રતાપે પામશે, મુક્તિમાળા યાર;
જંજાળી આ જાન મહીં, 'નાન' નથી કાંઈ સાર;
તેથી ચેતી લે ચતુર ચીત પ્રાણીઆ રે,
નિશ્ચે નવરંગ અંગ મળનાર.—મહાવીર.

કંચન કાયા કામની, કંઈ નહીં આપે કામ;
મુઠી મનડા તાલવું, ઠરી ન રહેવું ઠામ.
ત્યારે મારં તારં કરીને શું સ્થાપવું રે,
સાથે સાચું એક “અરિહંત” નામ.—મહાવીર.

મન મરકટને માનવી, મઠ મદીરા પાચ;
કહો ગતી કયાં તેહની, ઉત્તમ અરેરે થાય.
જોતાં હયા પુટે સજ્જન દાતારને રે,
તેથી જપ મન “જનરાજ” નામ.—મહાવીર.

ગરબો.

રાસડો—પીલુ ગરવા તાલ, હીંચ પછી દીપવંદી.
ચાલો ચાલો ચતુર નર આજ, જન મુખ જોવાને,
નમું તારણ તરણ ઝડાજ ભવ દુઃખ જોવાને;
જપી જાપ સદા જનરાજ, અવમલ ધોવાને,
એ કરીએ નીરમળ કાજ, શીવવધુ જોહવાને;
વિધિ સહિત સ્વામી સેવીએ સદા,
માગીએ છે મંગળ મહારાજ રે,
અમને સંસાર સીધું તાલ તારીએ,
આશરો અમોને પ્રભુ એક આપનો,
કરીએ સર્વજ્ઞ મુપસાય રે.—અમને સંસારો

મૃગમદ કેસર ચંદન ઘોળી, અગરવર ઘનસારને ઘોળી,
પુષ્પે મહાવીરજીન ટોળી, તન મન વચન સુધારી,
જાસુલ કુંડ અમુદય ચડાવે, શીવસુત કેશવ શીષ નમાવે,
સુખકર સેવા બજાવે, તન મન વચન સુધારી. ચાલો
પદ ૧.

બેહેર બેહેર નહીં આવે, હો અવસર બેહેર બેહેર નહીં
આવે. દેક. જ્યુ' જાણે ત્યુ' કરલે ભલાઈ, જનમ જનમ
મુખ પાવે. અવસર ૦ ૧ તન ધન જોખન સખહી જુઠો,
પ્રાણ પલકમેં જાવે. અવસર ૦ ૨ તન છુટે ધન કોણુ કામકે
કાયકુ કૃપણુ કહાવે. અવસર ૦ ૩ જાકે દિલમેં સાચ બસ
તહે, ત્યાકુ જુઠ ન ભાવે. અવસર ૦ ૪ આનંદધન પ્રભુ ચ-
લત પંથમેં, સમરી સમરી ગુણુ જાવે. હો અવસર ૦ ૫
પદ ૨.

બલિહારી જાઉં વારી, મહાવીર તોરી સમવસરજી.
બલિહારીં આંકણી. ત્રણ ગઠ ઉપર તખત બિરાજે, બેડી
છે પરખદા વારી. મહાવીર ૦ ૧ વાણી જોજન સહુ કોઈ
સાંભળે, તાર્યા છે નર ને નારી. મહા ૦ ૨ આનંદધન પ્રભુ
જાણીપેરે બોલે, આવા તે ગમનની વારી. મહા ૦ ૩
પદ ૩.

હાંરે પ્રભુ ભજ લે મેરા દિલ રાજ. આંકણી. આઠ
પોહોરકી ચે.સઠ ઘડીયાં, દાઘડીયાં જિન સાજ રે. હાંરે
૧ દાન પુન્ય કહુ કર્મ કર લે, મોહ માયાકું ત્યાગી રે. હાં
રે ૦ ૨ આનંદધન કહે સમજ સમજ લે, આખર બોવેગ
આજ રે. હાંરે ૦ ૩

પદ ૪

કુમકુમને પગલે, પધારો રાજ, કુમકુમને પગલે. આં
કહી. સંસાર છોડી સંજમ આદરવા, દાન દીધાં ઢગલે.
પધારો ૧ સેવીકા દેવી સેહેસ પુરપસે, પ્રભુ બેસી ફરે
સઘળે. પધારો ૨ વન જઈ પ્રભુ દીક્ષા લીની, ઉપજે જ્ઞાન
ચાથું ડગલે, પધારો ૪ કરમ ખપાવી કેવળ લીધું, મોક્ષે
પહોતા તેતો એક મળલે. પધારો ૪ નથુ કલ્યાણ કહે ચે-
તનને, ટું તો એવા પ્રભુ ભજલે. પધારો ૫

પદ ૫

સમેતશિખર ચાલો જઈએ મોરી સજની. સમેતઠેક.
દેશ દેશકે જાત્રાએ આવે, અતિ સુખ અતિ સુખ ચહીએ
મોરી સજની. સમેત ૧ વીસે ટુંકે વીસ જિનેશ્વર, વં-
દીને પાવન થઈએ મોરી સજની. સમેત ૨ મન વચ કાયા
પ્રદક્ષણા દે કર, મુક્તિ પદમ પદ લહીએ મોરી સજની. ૩

પદ ૬

પંથીડા પંથ ચલેગો, પ્રભુ ભજલે દીન ચાર. પંથી-
ડાં કયા લે આયા, કયા લે જાસે, પાપ પુન્ય દાતું લાર.
પંથીડાં બાલપણું તેં તો ખેલ ગુમાયો, યૌવન માયા જાળ
પંથીડાં જુઠાપો આયો ધર્મ ન પાચો, પીછે કરત પોકાર.
પંથીં જુઠી માયા જુઠી કાયા, જુઠો સખ પરિવાર. પંથીં
દયા મયા કર પાસ આવતાં, અખતો તેરો આધાર. પંથીં

પદ ૭

અમે તો આજ તમારા, બે દીનના મેમાન; સફળ કરે

આ સહજ સમાગમ, સુખનું એજ નિદાન. અમે ૧ આ-
વ્યા જેમ જશું તે રીતે, સર્વે એમ સમાન; પાછા કોઈ
દિને નહિ મળીએ, ક્યાં કરશે સન્માન. અમે ૨ સાચવ-
જો સંબંધ પરપર, ધર્મે રાખી ધ્યાન; સંપી સદગુણ લેજો
દેજો, દૂર કરી અભિમાન. અમે ૩ લેશ નથી અમને
અંતરમાં, માન અને અપમાન; હોય કરી કડવાશ અમા-
રી, તો પ્રિયે કરજો પાન. અમે ૪

પદ ૮

સિદ્ધ સ્વરૂપી સદા પદ તેરો, તું મુરખ કાં ભુલે રે.
ટેક. વ્યાજ નરો પદલે નહિં બાંધ્યો, ખામી લગાઈ મુલેરે.
સિદ્ધ ૧ નરક નિગોઠ કુમતકા શિરપર, આપ બન્યો હે
દુલે રે. સિદ્ધ ૨ સખ સંપતકા સુખ દેખકર, ચેતન મન-
મેં ફુલે રે. સિદ્ધ ૩ જિનદાસ તેં દુનિયા માંહી, જન્મ
લીયો સખ ધુળે રે. સિદ્ધ ૪

પદ ૯

ભુજગી.

કરો મોજડી આ ત્વચાની રૂપાળી;
પ્રભો ! સ્નાયુને વાપરો દારી જાણી,
વળી ઓષ્ઠપર આપ સ્વચ્છંદ ચાલો,
અને વિરહથી દુઃખીને સુખ આપો;
પ્રભુ આપના ચર્ણનો દાસ હું છું,
સ્વીકારો વિભુ દાસનો દાસ હું છું.

આ માળામાંના દોરાની માફક મેં માફ માયું અનેક
મણકાઓ (સંકટ) માંથી કહાડયું છે ત્યારેજ હું મહેને-
આતમાને ઓળખી શક્યો અને ત્યાંજ શાંત થઈ બેઠો છું.
સાખી.

માળા તો મનકી ભલી, ઓર કાષ્ટકા ભાર;
માળા બીચારી ઠયા કરે, ફેરવનાર ગમાર.
થોયો.

સંખેશ્વરપાસજી પૂછ્યે, નરભવનો લાહો લીજ્યે;
મનવંછિત પૂરણ સુરતર, જય માતા સુત અલવેસર. ૧
દાય રાતા જિનવર અતિ ભલા, દાય ધોળા જિનવર ગુણ
નીલા; દાય લીલા દાય સામળ કહ્યા, સોળ જિન કંચન
વર્ણ લહ્યા. ૨ આગમ તે જિનવરે ભાખિઓ, ગણધર તે
હુધડે રાખીઓ; તેહનો રસ જેણે ચાખીઓ, તે હુવો શિવ
સુખ સાખીઓ. ૩ પેરણીધર રાય પદાવતી, પ્રભુ પાર્શ્વ
તણા ગુણ ગાવતી; સહુ સંઘનાં સંકટ ચુરતી, નયવિમ-
ળનાં વંછિત પૂરતી. ૪

ચિંતામણ ચિંતા ચૂરસે, આદેસર આશા પૂરશે;
શાંતીનાથની શેવા જે કરે, જે જોઈએ તે આવી મળે. ૧

બીજની થોય.

દિન સકળ મનોહર, બીજ દિવસ સુવિશેષ;
રાય રાણા પ્રણમે, ચંદતણી જિહાં રેખ.
તિહાં ચંદ્ર વિમાને, શાંતતા જિનવર જેહ;
હુ બીજ તણે દિન, પ્રણમું આણી નેહ.

પાંચમની થાય.

આવણુ સુદી દિન પંચમીએ, જનમ્યા નેમ જિણુંદતે;
શ્યામવરણ તનુ શોભતુએ, સુખ સારદકો ચંદતો.
સહસ વરસ પ્રભુ આવખુએ, બ્રહ્મચારી ભગવંતતો;
અષ્ટ કર્મ હેલે હણીએ, પોહોન્ધ્યા મુગતિ મહંતતો.

આઠમની થાય.

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ, ભાવ ધરી સુરરાજણ;
આઠ જાતિના કળસ ભરીને, નવરાવે જિનરાજણ.
વિર જિનેશ્વર જન્મમહોન્ધવ, કરતાં શિવસુખ સાધેણ;
આઠમનો તપ કરતાં અમ ઘેર, મંગળ કમળા વાધેણ.

એકાદશીની થાય.

એકાદશી અતિ રૂઝડી, ગોવીંદ પૂછ નેમ;
કીણ કારણ એ પર્વ મોટું, કહોને મુજશું તેમ.
જિનવર કહ્યાણુક અતિ ઘણાં, એકસોને પંચાસ;
તેણે કારણ એ પર્વ મોટું, કરો ભોન ઉપવાસ.

સિદ્ધાચળની થાયો.

શ્રી શેત્રુંજે તિરથ સારો, ગિરિવરમાં જેમ મેર ઉદ્ધારો,
ઠાકોર રામા પાસ; મંત્રમાંહી નવકારજ જાણું,
તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું, જળધર જળમાં જાણું;
પંખીમાં ઉત્તમ જેમ હંસ, કુળમાંહી જેમ રિખવનો વંશ;
નાસિતણો એ અંશ, ખેમાવંતમાં શ્રી અરિહંત,
વપસુરામાં મહા મુનિવંત, શેત્રુંજે ગયા ગુણવંત.

પુંડરગિરિ મહિમા, આગમમાં પરસિદ્ધ, વિમળાચળ
ભેટી, લહીએ અવિચળ રિદ્ધ; પંચમ ગતિ પોહોચ્યા,
મુનિવર કોડકોડ, એણે તિરથે આવી, કર્મ વિપાતક છોડ.

આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવન્ન કાયા, મરદેવી
માયા, ધોરી લંછન પાયા; જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ
ચારિત્ર પાયા, કેવળસિરિ રાયા, મોક્ષનગરે સિધાયા,

શ્રી સીમંહિર સ્વામીની થોયો,

શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહેબ દેવ;
અરિહંત સકળની, ભાવ ધરી કરં સેવ;
સકળ આગમ પારક, ગુણધર ભાખિત વાણ;
જયવંતી આણા, જ્ઞાનવિમળ ગુણી ખાણ.

પાર્શ્વનાથની થોય.

પાસ જીજ્ઞંસા, વામાનંદા, જળ ગરભે ફળી;
સુપનાં દેખે અર્થ વિશેષે, કહે મધવા મળી;
જિનવર જાયા સુર હંલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે,
નેમિ રાજ ચિત્ત વિરાજ, વિલોક્તિ વૃત લીએ.

શ્રી મહિલાનાથની થોય.

મહિનાથ મુખચંદ નિહાળું, અરિહા પ્રણમી પાતક યાળું;
જ્ઞાનાનંદ વિમલ પુરસર, ધરણ પ્રિયા શુભ વીર કુબેર. ૧

અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પાવાપુરી વર,
વાસુપૂજ્ય અંપાનયર સિદ્ધા, નેમ રેવાગિરિ વર;

સમિતશિખરે વીસ જિનવર, મોક્ષ પોહોત્યા મુનિવર,
ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદુ, સમય સંઘ સુહંકરં. ૧

॥ ક્રોધની સંઝાય ॥

કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ જોલે ॥ રીસ
તણો રસ જાણીએ, હુળાહુળ તોલે ॥ કડવાં ॥ ૧ ॥ ક્રોધે
ક્રોડ પૂરવતણું, સંજમ ફળ જાય ॥ ક્રોધસહિત તપ જે
કરે, તેતો લેખે ન થાય ॥ કડવાં ॥ ૨ ॥ સાધુ ઘણો
તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ ॥ શિષ્યના ક્રોધથકી
થયો, ચંડક્રોશીયો નાગ ॥ કડવાં ॥ ૩ ॥ આગ ઉઠે જે
ઘરથકી, તે પેહેલું ઘર બાળે ॥ જળનો ભોગ જો નવિ
મળે, તો પાસેનું પ્રજાળે ॥ કડવાં ॥ ૪ ॥ ક્રોધતણી
ગતિ એહવી, કહે કેવળનાણી ॥ હાણ કરે જેહ હેતની,
જાળવજો પ્રાણી ॥ કડવાં ॥ ૫ ॥ ઉદયરતન કહે ક્રોધને,
કાઢજો ગળે સાધ ॥ કાચા કરજો નિર્મળી, ઉપશમ રસ
નાઈ ॥ કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

માનના સંઝાય.

રે જીવ માન ન કીજીએ, માને વિનય ન આવેરે;
વિનય વિના વિદ્યા નહીં, તો કેમ સમક્તિ પાવે રે;
રે જીવ ૧ સમક્તિ વિણ ચારિત્ર નહીં, ચારિત્ર
વિણ નહીં મુક્તિરે, મુક્તિ વિના સુખ શાશ્વતાં, કેમ
લહિયે મુક્તિરે, રે જીવ ૨ વિનય વડો સંસારમાં,
ગુણમાં અધિકારીરે ગર્વે ગુણ જાયે મળી, ચિત્ત જીઓ
વિચારીરે ॥ રે જીવ ૩ ॥ માન કર્યું જો રાત્રણે તેતો

શમે માર્યેરે ॥ દુર્યોધન ગવે કરી, અંતે સવિ હાર્યો રે ॥
 ॥ રે જીવ ॥ ૪ ॥ સૂકાં લાકડાં સારિખો, દુઃખદાયી
 એ ખોટો રે ॥ ઉદયરત્ન કહે માનને, દેશો દેશવટો રે ॥
 ॥ રે જીવ માન ન કીજીએ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ માયાની સઘાય ॥

સમક્ષિતુ' બીજ જાણીએજી, સત્ય વચન સક્ષાત સા-
 ચામાં સમક્ષિત વસેજી, કુડામાં મિથ્યાત્વરે પ્રાણી મકરો
 માયા લગાર ॥ ૧ ॥ મુખ મીઠા જીઠા મનેજી, કડકપટનોરે
 કાટ જીએ તો જીજી કરેજી, ચિત્ત માંહે તાકે ચોટરે પ્રાણીં
 ર આપ ગરજે આધો પડેજી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ; મેલ ન
 છાંડે મનતણેજી, એ માયનો પાસરે પ્રાણીં ડબેહશુ' માંડે
 પ્રીતડીજી, તેહશુ' રહે પતિકૂળ; મન નવિ મૂકે આમજોજી,
 એ માયાનું મૂળરે પ્રાણીં ૪ તપ કીધું માયા કરીજી,
 મિત્રશુ' રાખ્યોરે ભેદ; મહિ જિનેશ્વર જાણીએજી, તો પા-
 મ્યા સ્ત્રી વેદરે પ્રાણીં ૫ ઉદય રત્ન કહે સાંભજોજી, મેલો
 માયાની જીવ મુક્તિપુરી જાવા તણેજી, એ મારગ છે શુ-
 દ્ધરે પ્રાણીં ૬ ઈતિ.

॥ લોભની સઘાય ॥

લોભ ન કરીયે પ્રાણીયારે, લોભ ખૂરો સંસાર; લોભ
 સમો જગમાં નહીં રે, દુર્ગતિનો દાતાર; ભવિકજન લોભ
 ખૂરોરે સંસાર કરજો તુમે નિરંધાર ભવિકજન, જીભ પામે
 ભવપાર ભંડો લોભ ૧ અતિ લોભે લક્ષ્મીપતિરે, સાગર નામે
 શેઠ; પુર પચોનિધિમાં પડ્યોરે, જમ બેઠો તસ હેઠ ભંડો

લોભ૦ ૨ સોવનમૃગના લોભથીરે, દશરથ મુત શ્રીરામ
સીતા નારી ગમાવીનેરે, ભમીયો હામો હામ ભ૦ લોભ૦ ૩
દસમા ગુણહાણા લગીરે, લોભતણું છે જોર શિવપુર
જાતાં જીવનેરે, એહજ મોટો ચોર ભ૦ લોભ૦ ૪ કરોધ
માન માયા લોભથીરે, દુર્ગતિ પામે જીવ; પરવશ પડીયો
આપડોરે, અહોનિશ પાડે રીવ. ભ૦ લોભ૦ ૫
પરિગ્રહના પરિહારથીરે, લહિયે શિવસુખ સાર દેવદાનવ
નરપતિ થઈરે, જાશે મુક્તિ માઝાર ભ૦ લોભ૦ ૬ ભાવ-
સાગર પહિત ભણેરે, વીરસાગર યુધ શિખ્ય લોભ તણે
ત્યાગે કરીરે, પછેએ સચલ જગીશ ભવિકજન. લોભ૦ ૭

॥ જોવન અથીરની સંગ્રામ ॥

જોવનીઆનાં મોજાં શેજાં, જાચ નગારાં ફેલીરે; ઘડી
ઘડી ઘડીઆળાં વાજે, તોહી ન જાગે તેથીરે. જો૦ ૧ જરા
રાક્ષસીં જોર કરે છે, શેલોવે ફેજેતી રે, આવી અવધે ઉ-
સાંકે નહીં; લખપતીને લેતીરે. જો૦ ૨ માળે ખેડો મોજ
કરે છે, ખાંતે જોવે ખેતી રે, જમશે ભમશે તાણી લેશે,
ગાફળ ગાળા સેતીરે. જો૦ ૩ જિનરાજને શરણે જાઓ,
જોરા લોકો જેથીરે; દુનિયામાં દુજો દીસે નહીં; આખર
તરશે તેથીરે. જો૦ ૪ દંત પડ્યાને ડાસો થયો, કાજ સર્વું
નહીં ફેલીરે; ઉદયરાત્ર કહે આપે સમજો, કહીએ વાતો
ફેલી રે. જો૦ ૫

॥ આદિનાથની લાવણી ॥

શ્રી આદિનાથ નિરવાણી નમું એશે ધ્યાની, લવ
 જીવ તરણકે કાજ બણાઈ વાણી. આંકણી. તુમ નાભિરાય
 કૂલધારી ખડે અવતારી, ખુલ રહી ખલકમેં ખૂબ કેસરકી
 ક્યારી; તુમ મમતા મનકી મારી આતમા તારી, તજ દઈ
 વિપત વિખયનકી જનકર ખારી; તુમ કરી મુગત પટરા-
 ણી જગતમેં જાણી. ભવ૦ ૧ જાણ્યા સુરનર સુખરાસી
 હુવા હે ઉદાસી, જલ ગઈ જખલ જંજળ જગતકી ફાંસી
 તુમ જગતપતિ અવિનાસી મુક્તિકે વાસી, તેરે દરસનસેં
 સખ દુઃખ દુર ગયો નાશી; પ્રભુ કરી સફળ જંદગાની
 એરે મન માની. ભવ૦ ૨ ખડે જોતવંત જિનરાજ જગતમેં
 બાજે, તેરે દરસણ હે સુખદાય સુધારે કાજે; તેરી ધુન
 ગગનમેં ગાજે સુરપત લાજે, ગલ ગયા ગરવ પાખંડ કા-
 મના ભાજે; નાટક નાચે ઈંદ્રાણી અધિક ધુન આણી. ભવ૦
 ૩ તેરી મહિમા કહી ન જાવે પાર નહિ પાવે, ગાંધર્વ સુર-
 પત સખ તેરે ગુણ ગાવે; તેરે ચરણોસે લપટાવે સરસ લવ
 લાવે, નર નાર હિયાકે માંહે ભગતિ તેરી ચલાવે; તેરી તૃણા
 સખ વીર લાણી મુગતિકુ ઠાંણી. ભવ૦ ૪ મરૂદેવા કુખકા
 જાયા અમર પદ પાયા, છપનન કુમરી નારી મીલિ જસ
 ગાયા; દુરગતકો દુઃખ વિરલાયા સફળ કરી કાયા, જનકાસ
 નિરંજન દેખ શરણ તેરે આયા; સમકિતકી સેજ પીછાણી
 મળી મોહે દાણી. ભવ૦ ૫

॥ અજિતનાથની લાવણી ॥

શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબ નિવાજ, જરૂર જિનવરજી; શેવક શિર નામી તને ઉચ્ચારે અરજી. એ આંકણી. ૧ કર માફી મારા વાંક, રઝળીઓ રાંક, અનંતા ભવમે; આંચો છું તાહારે શર્ણ, બળી દુઃખ દવમે; કોધાદિક ધુત્તા ચાર, ખરેખર ખાર, લગ્યા મુજ કેડે, વળી પાપી માહારો નાથ છેક છંછેડે, આ મુજરો મુજ ભગવાન, કરું ગુણગાન, ધ્યાનમાં ધરજી. શેવક ૨ મેં પુરણ કર્યાં છે પાપ, મુણજો આપ, કહું કર જોડી, મુજ ભુંગમાં ભગવાન, ભુલ નહીં થોડી; જીવહીંસા અપરંપાર, કરી કિરતાર, હવે શું કરવું, જીહું બહુ બોલી, સાચને શું હરવું; તુજ બોળામાં મુજ શિશ, જાણ જગદીશ, ગમે તે કરજી. શેવક ૩ મેં કર્યાં બહુ કુકર્મ, ધર્યો નહીં ધર્મ, પુરણ હું પાપી, અવળો થઇ તહારી આણ, મેંજ ઉત્થાપી; હું મુરખ નિંદા ઘણી, મુનિવર તણી, કરી હરખાચો, પરદારા દખી લખાડ હું લલચાચો; કિંકર કહે કેશવલાલ, આણીને વહાલ દુઃખને હરજી. શેવક ૪

॥ શાંતિનાથની લાવણી ॥

મુણ શાંતિ શાંતિ દાતાર, જગત આધાર, અચળ જિનવરજી, અચળ જિનવરજી, કિંકર શિર નામી તને મુણાવે અરજી. એ આંકણી. કેવલ્યપદ જિન તુજ નામ મુણી ગુણ ધામ, હરખ ધરી મનમાં, હરખ ધરી મનમાં, આંચો છું તારે શરણ ભમી ભવ વનમાં; કોધાદિક વૈરી ચાર

દિયે બહુ માર, પડયા મુજ કુડે, વળી અર્જિત પુન્ય
 કઠબકને ફરેડે, મુજ દુઃખવારનો અંત, લાવી ભગવંત,
 તુમ સમ કરેલ, તુજ સમ કરેલ. કિંકર૦ ૧ મુજ અવગુ-
 જીને જિનરાજ, માફ કરે આજ, કહું કરે જોડી, કહું કરે
 જોડી, ભવ અકુપારથી તાર કર્મને તોડી, મેં પુરણ કર્યાં
 કુકર્મ ધર્યો નહીં ધર્મ, માર્યે ભવ પામી, માર્યે ભવ પામી
 વળી અમરતણે અવતાર થયો બહુ કામી, હવે તુજ વિના
 જિનનાથ જોડું નહિ હાથ, હરીને હરેલ, હરીને હરેલ.
 કિંકર૦ ૨ વાસવ સેવિત ભગવાન કરે ગુણગાન, દર્શ દો
 જિનલ, દર્શ દો જિનલ, તુજ દરિસણમાં જગતીસ મુજ
 મન લીનલ, તુમ ચરણ જલજની સેવ આપજો દેવ, જ-
 ગત ઉપગારી, જગત ઉપગારી, પદ પંકજ સેવી તુર્ણ
 વરે શિવનારી, માણિક વદે તુમ પાય, વિશુ જિનરાય,
 પાપચય હરેલ, પાપચય હરેલ. કિંકર૦ ૩

॥ કેસરીઆણની લાવણી ॥

મુનીયોરે બાતા સદાશીવલ, મત ચઢ જાના ધુલ દેવા
 ગઢપતિ ઉનકા બઢા હે ડંકા, મત છેડો તુમે ઉન દેવા; સ-
 ગતારેપત ચુડાવત બોલે, અમહી નોકરે ધન હુકા, હિંદુપત
 સેં હાથ જોડકર, તીન ભવનમેં હે ટિકા. મુનીયોરે૦ ૧
 સરગ મરત પાતાળ મુનીયે, સુરિનર મુનિજન ધાવત હે,
 ઈદ્રિ અંદ્ર મુનિ દરશન આવે, મનકી મોજાં પાવત હે. મુ-
 નીયોરે૦ ૨ ગયા રાજ દિન કેસે આવે, નિરધનીયાકું ધન
 દેવે, બાજ ખીલાવે મુંદરે લગકા, સદા મુખી રહે તુમ

સેવે. સુનીયોરેં ૩ તારે ઝાઝ સમુદર માંહે, રોગ નિવારે
 ભવભવકા; ભુપ રંગકો રંગ દીયો હે, ચોરન બંધન હરી
 દેવા. સુનીયોરેં ૪ ધું ધું ધું ધું ધું સા બાજે, દશો દશ
 પર હે ડંકા; ભાઉ તાતીયા યુંકર બોલે, મત બતલાવે
 બહુબંકા. સુનીયોરેં ૫ રાણાજી કહે ઉમરાવ વજરને,
 માનત નહીં અમ એ બાતાં, તારી કરણી તું પાવેગા, મેં
 નહીં આપું તુમ સાથાં. સુનીયોરેં ૬ મુછ મરોડી ચઢે
 અભિમાને, ઝેર ભર્યા હે નજરોમેં, રીખભદ્રાસ કહે સાહેબ
 સચા, દેખ તમાસા ફજરોમેં. સુનીયોરેં ૭

॥ હોરીઓ. વસંત ॥

વસંત પંચમીને નઉતમ ક્ષેત્ર, લગન લીયો નિરધાર
 લલના; સઉ સાજન મળી તોરણુ આયે, પશુડે માંડયો
 પોકાર. વસંતર વિવાહ આદર્યો હો. ૧ લીલા પીળા વાંસ
 રંગાવો, ચોરી ચિતરાવો ચાર લલના; ભાવે તે દેવતા વેદ
 ભણે છે, મંગળ ગાવે સખિયાં ચાર. વસંત ૨ આઠ ભ-
 વની હું નારી તમારી, શોરે અમારો વાંક લલના; ભવો
 ભવની હું દાસી તમારી, કાળો છે કામણુગારો. વસંત ૩
 નેમજી હૈયામાં કોધે ભરાણા, સંસારમાં નહીં સાર લ-
 લના; રથવાળી નેમ ગીરનારે ચાલ્યા, રોતી રહે રાણુલ
 નાર. વસંત ૪ રાણુલ ચાલ્યાં સંજમ લેવા, જઈ ચડ્યાં
 ગઠ ગિરનાર લલના; કર જોડી ગોતમ પાવે લાગુ, સાચો
 છે દીન દયાળ. વસંત ૫

રંગ મન્યો જિનદ્વારે, ચાલો ખેલીએ હોરી. પાસછ
કે દરખારે. ચાલો કાગન કે દિન ચારે. ચાલો એ
આંકણી. કનક કચોળી કેસર ઘોળી, પુલ્લે વિવિધ પ્રકારે.
ચાલો ૧ કૃષ્ણાગરકો ધુપ ઘટત હે, પરિમળ બહેકે અપાર
રે. ચાલો ૨ લાલ ગુલાલ અમીલ ઉડાવત, પાસછ કે
દરખારે. ચાલો ૩ ભરી પિયકારી ગુલાલકી છીરકો,
વામાદેવી કુમારે. ચાલો ૪ તાલ મૃદંગ વેણુ ઝૂં બાજે,
ભેરી ભુંગળ રણકારે. ચાલો ૫ સખ સખિયન મિલી
ધુંવારે સુનાવત, ગાવત મંગળ સારે. ચાલો ૬ રત્નસાગર
પ્રભુ ભાવના ભાવે, મુખ બોલે જયકારે. ચાલો ૭

॥ ગહુળી ૧ લી ॥

છરે જિનવર વચન સોહકરં, છરે અવિચળ સાસન
વીરરે; ગુણવંતા ગિર્યા, વાણી મીઠીરે માહાવીર તણી.
છરે પર્વદા ખાર મળી તિહાં, છરે અરથ પ્રકાશો ગુણગં
ભીરરે; ગુણવંતા ગૌતમ, પ્રશ્ન પુછેરે મહાવીર આગળે. ૧
છરે નિગોદ સ્વરૂપ મુજને કહો, છરે કેમ એ જીવવિચાર
રે; ગું વાં છરે મધુર ધ્વનિયે જગગુરુ કહે, છરે કરવા
ભવિક ઉપકારે. ગું વાં છરે રાજ ચૌદ લોક જાણિયે,
છરે અસંખ્યાતા જોજન કોડાકોડીરે; ગું વાં છરે જોજન
એક એમાં લીજયે, છરે લીજયે એક એકનો અંશરે. ગું
વાં ૩ છરે એક નિગોદ જીવ અનંત છે, છરે પુદ્ગલ
પરમાણુ આ અનંતરે; ગું વાં છરે એક પ્રદેશ જાણીયે,
છરે પ્રદેશ વર્ગણા અનંતરે. ગું વાં ૪ છરે અસંખ્ય

ગોળા સંખ્ય છે, જીરે નિગોહ અસંખ્ય ગોળા રોપરે; ગું
વાં જીરે પરમાણુઆ પ્રત્યે ગુણ અનંત છે, જીરે વરણ
ગંધ રસ ફરસરે. ગું વાં ૫ જીરે લોક સકલમય ધમ
ભર્યો, જીરે કહે ગૌતમ ધન્ય તુમ જ્ઞાનરે; ગું વાં જીરે
એવા ગુરૂની આગળ ગહુંઅલી, જીરે કૃતેશિખર અમૃતશિ
વની શ્રેણીરે. ગું વાં ૬

॥ ગહુંળી ૨ જી ॥

સખી સરસ્વતિ ભગવતિ માતારે, કાંઈ પ્રણમીજે મુ-
ખશાતારે; કાંઈ વચન સુધારસ દાતા, ગુણવંતા સાંભળો
વીર વાણીરે. કાંઈ મોક્ષતણી નિશાણી. ગું ૧ એ આંકણી.
કાંઈ એવીસમા જિનરાયારે, સાથે જોદસહસ મુનીરાયારે
જેહના સેવે સુરનર પાયા. ગું સાં ૨ સખી ચતુરંગ
રોજ સાથરે, સખિ આઠ્યા શ્રેણિક નર નાથરે; પ્રભુ વં-
દીને હુઆ સનાથ. ગું સાં ૩ બહુ સખિયો સંયુત રા-
ણીરે, આવી ચેલણા ગુણ જાણીરે; એતો ભામંડલમાં ઉ-
જાણી. ગું સાં ૪ કરે સાર્થીયો મોહનવેલરે, કાંઈ પ્રભુને
વધાવે રંગ રેલરે; કાંઈ ધોવા કર્મના મેલ. ગું સાં ૫
ખારે પર્યદા નિમુણે વાણીરે, કાંઈ અમૃતરસ સમ જાણીરે;
કાંઈ વરવા મુક્તિ પટરાણી. ગું સાં ૬

સાત વાર.

આદિતે અરિહંત અમ ઘેર આવોરે, મારા રથામ સ-
ણુઆ નેમ દિલમાં લાવોરે. ૧ સોમે તે શુભ રાણુગાર સ-

જીએ અગેરે, મારા જીગજીવનની સાથ રમીએ રંગેરે. ૨
 મંગળ શુભ દિન આજ મંગળ ચારેરે, કાંઈ નવલવ ફેરે.
 રનેહ હું સંભારેરે. ૩ બુધ ઘેર આવો નાથ બુદ્ધિના બ-
 ણીઆરે, પ્રભુ એક સેહેંસ ને આઠ લક્ષણ ભરિઆરે. ૪
 ગુરુ ગિરવા ગુણવંત શિવાદેવીનારે, કાંઈ સમુદ્રવિજય કુળ
 ચંદ નેમ નહીનારે. ૫ શુકર સેહેસાવન ચાલો સજનીરે,
 મારે સમય થયો પ્રભાત વિતી રજનીરે. ૬ શનિશર
 સંજમ લીધ પ્રીત વધારીરે, દાનું પામ્યા પરમાનંદ નેમ
 ને નારીરે. ૭ મુળચંદ કહે એમ આશા ફળશેરે, જે નિર
 મળ પાળે શીયળ ભવજળ તરશેરે. ૮ અમે નમીએ નમી
 જીણુંદ ગઢ ગિરનારે, રાણી રાજુલ જીવે વાટ સાતે વારેરે.

ગરબી.

ચાલો સખીયો મમ સાથ, જિન ઘર જઈએરે; અવ-
 લોકી આદિનાથ, પાવન થઈએરે. ૧ મોહન મરદેવી નંદ,
 જગ જયકારીરે; જસુ વદન પુનમનો ચંદ, જાઉં બલિહા-
 રીરે. ૨ કંચનગિરિ હરી જિનરાજ, જઈ નવરાવેરે, કરવાને
 આતમ કાજ, સચી હુલરાવેરે. ૩ વિનિતા નગરીનો રાય,
 હરખું નિરખીરે, પણ છે સત ધનુષની કાય, સોવન સર-
 ખીરે. ૪ હમ દિલ વશીયા એ દેવ, રંગ રસિલારે; જસ
 મુરવર સારે શેવ, છેલ છબિલારે. ૫ સ્વામિ શિવરમણીના
 કંથ, કામજીગારારે, સુખ આપો સાદી અનંત; પુરણ પચા-
 રારે. ૬ પ્રભુ પુરણ પુન્ય પસાય, અમે દીકુંરે; આ હરમ
 મનમાં ન માય, લાગે મીકુંરે. ૭ રમજમ કરી જિન ગુણ

રાસ, રમીએ રંગેરે. આવો છનછ આવવાસ સખીઓ સંગેરે
૮ પુને હરિહર શિરતાજ, કેસર ઘોળીરે; અંબોડા લઇએ
આજ, સેયર ટોળીરે. ૯

અવધુ સુતા કયાં ઇસ મઝમે. એ ટેક. ઇસ મઝકા હે
કવન ભરોંસા, પડ જાવે ચટપટમે. અવધુ ૧ છિનમે તાતા
છિનમે શીતળ, શેગ શોક બહુ મઝમે. અવધુ ૨ પાની
કિનારે મઝકા વાસા, કવન વિશ્વાસ એ તટમે. અવધુ ૩
સુતાં સુતાં કાળ ગમાયો, અજહુ ન જાગ્યો તું ઘટમે. અ
વધુ ૪ ઘટકી રેરી આટો ખાયો, ખરચી ન બાંધી વટમે
અવધુ ૫ ઇતની સુની નિધિ ચારિત્ર મિલકર, જ્ઞાનાનંદ
આયે ઘટમે. અવધુ ૬

મહાવીરસ્વામીનું હાલરીયું.

છાનો મોરા છમ, છાનો મોરા વીર; પછે તમારી દારી
તાણું, મહાવીર કુંવર જુલે પારણીએ જુલે. ટેક. હીરના છે
દાર, ધુમે છે મોર; કોયલડી સુર નારી. મહાવીર ૧ ઇંદ્રા-
ણી આવે, હાલણ હુલણ લાવે; વીરને હેતે કરી હુલરાવે.
મહાવીર ૨ સુંદર બેહેની આવે, આભુષણ લાવે; ખાજાં
રૂઝાં લાવે, માતીચુર લાવે; વીરને હેતે કરી જમાડે. મહા-
વીર ૩ વીર મહોટા થાશે, નિશાળે ભણવા જાશે; એમ
ત્રિસલામાતા હરખાશે. મહાવીર ૪ નંદિવર્ધન આવે, રાણી
રૂડી લાવે; વીરને હેતે કરી પરણાવે. મહાવીર ૫ વીર
મહોટા થાશે, જગતમાં ગવાશે; એમ કાંતિ વિજય શુભ
ગાશે. મહાવીર ૬

આરતી.

જય જય આરતી આદિ જિનંદા, નાલીરાયા મારૂ
દેવીકો નંદા, પેહેલી આરતી પુજા કીજે, નરસવ પામીને
સાહેલીજે. જે૦ ૧ દુસરી આરતી દીન દયાળા, ધુળેવ
નગરમાં જગ અજવાળયા. જે૦ ૨ તીસરી આરતી ત્રીલુ-
વન દેવા સુરીનર ઇંદ્ર કરે તોરી સેવા જે૦ ૩ ચોથી
આરતી ચૌગતિ ચુરે, મન વંછીત ફળ શીવ સુખ પૂરે
જે૦ ૪ પંચમી આરતી પુન્ય ઉપાયા, મૂળચંદ રીખવ
ગુણ ગાયા જે૦ ૫

મંગળદીવો.

દીવો દીવો મંગલિક આરતી ઉતારીને બહુ ચિરં-
જીવો દી૦ સોહામણું ઘેર પર્વ દીવાળી, અમર ખેલે અમ-
રા બાળી દી૦ દીપાળ ભણે એણે કુળ અબુઆળી, ભાવે
ભગતે વિધન નિવારી દી૦ દીપાળ ભણે એણે કળી કાળે,
આરતી ઉતારી રાજા કુમારપાળે દી૦ અમઘેર મંગલિક
તમઘેર મંગલિક, મંગલિક ચતુર્વિધ સંઘને હોળે દી૦

ઓચ્છવ.

ઓચ્છવ રંગ વધામણાં, પ્રભુ પાસને નામે;
કલ્યાણ ઓચ્છવ કીચો, ચડતે પરીણામે.
સતવર્ષ આયુ જીવીને અક્ષય સુખ સ્વામી;
તુમ પદ સેવા ભક્તિમાં, નહીં રાખું ખામી,
સાચીરે ભકતે સાહેબા, રીઝા એક વેળા;
શ્રી શુભચીર હોવે સદા, મન વંછીત મેળા.

જૈનધર્મનાં વાંચના લાયક પુસ્તકોનું લીષ્ટ.

કાશનાં નામ.	રૂ.આ.પા.	પરચુરણ.	રૂ.
આવીસી વીસી નવન	૧-૮-૦	શ્રીપાળ નોવંસ	૦
વિવિધ પુત્ર સંગ્રહ	૧-૮-૦	માનવુંમ માનવતી નોવંસ	૦
નજાય માળા મોડી	૧-૦-૦	પ્રજ્ઞા નોવંસ	૦
કમારપાળનો રાસ	૦-૮-૦	હરિગળ મચ્છી નોવંસ	૦
અંકસેખરનો રાસ	૦-૮-૦	સતિ લીલાવતી નોવંસ	૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	લાવણી મંથલ	૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	મહાવીર મંથલ	૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	મહાકા મંથલ	૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	સિદ્ધાચળના નવન	૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	જૈન રત્નર આશી રમ	૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	મતી લોનાવતી નાન	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	નવરમના ગુપ્તગતી	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	પાર્શ્વનાથ નોવંસ	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	જૈન મંથમાળા	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	લક્ષ્મિવિધી ગીત મંથ	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	તેવસીરાત્રી પ્રતિક્રમણ	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	ગોદાગ્રનાં દાળીયાં	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	ગુપ્તપાળનો કાગળ	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	જૈન ગરુડાવળી	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	મહાંતાશત્રુ વખાન	૦-૨-૦
પરુષપાળ તેજપાળ	૦-૮-૦	શ્રી શારદાપુત્રન નિધિ	૦-૨-૦

આ સિવાય બીજાં ઘણી જાનનાં નાટકો, નોવંસો, રાગનાઓ તથા કાવ્યો વીગેરેનાં પુસ્તકો અમારે ત્યાં મળે છે, પોતેજનો અર્કથી આપો મોકલી મોકલું પ્રાપ્ત લાઈ મફત મંગાવો.

શ્રી. કેશવલાલ સવાઈલાઈ સમશેર બહાદુરવાળો.

૬. સીવીરોડની મહાપુર-આમદાવાડ.

